

p. 8

**Cassoles estrena
Sindicat d'Habitatge**
"Volem un barri per al veïnat"

p. 24-25

Albert Batlle

"Som una família arruinada. Alerta amb tirar-nos pedres a la teulada"

p. 22-23

Bernat Soler

"Pagaria diners per viatjar al passat i vindria a Galvany"

p. 10

**Les ambulàncies,
els nous taxis**

L'Hotel Catalonia 505 allotja gent amb covid-19

p. 5

Adeu a la història de la plaça d'Adrià

**CÉSPED
CORNELLÀ**

c/ del Camp, 82
Tel 931 858 989 / M. 640 073 498
www.cespedcornella.com

365
dies de gespa
perfecte

Si vol saber més, consulti la pàgina 23

La vostra pastisseria de confiança a Sant Gervasi
tel: 936 318 370

"Tot moment especial mereix un pastís especial"

Cupó descompte del 10% a la nostra pàgina web
www.ladispensadeeva.es amb el codi "JARDI"

Ets un artista?

Matrícula oberta curs 2020 - 2021

Mesures
Covid-19
activades

Escola de música
Grau professional
Arts escèniques

tremolo
formació musical i d'arts escèniques

932 371 379
www.tremolo.cat

Agencia Jubive
EL COMODIN DE SU VIDA

Consiga nuevos ingresos y disfrute de la vida

Renta vitalicia
Renta temporal
Venta con alquiler

Llámenos y le haremos un estudio personalizado
gratuito de su vivienda

+34 93 515 05 70

Avenida Diagonal, 626. 4º · 08021 BCN / www.agenciajubive.com

El Càncer Digestiu és el tumor maligne que més està augmentant al nostre país.

El Diagnòstic Precoç es fonamentals per aturar l'alarmant augment de la incidència d'aquesta malaltia.

Clínica ServiDigest, la Medicina de Precisió

 Clínica ServiDigest

més informació a
www.servidigest.com

Balmes 334

08006 - BARCELONA

93 545 09 90 - 93 415 34 64

PREMSA LOCAL EL JARDÍ SCCL

Coordinació general
JESÚS MESTRE CAMPÍ
jesus@diarieljardi.cat

Cap de redacció
CARMÉ ROCAMORA
carme@diarieljardi.cat

Redacció
SERGI ALEMANY, ELENA BULET,
MARIA ANTÒNIA FONT,
MARTA TRIUS

Correcció
HÈCTOR LLULL I
MARIA ANTÒNIA FONT

Disseny de maquetació i maquetació
GRÀCIA FARRÀS

Comercials
JOSEP M. FARRÀS
josepm@diarieljardi.cat
ENRIC MÓRA
enric@diarieljardi.cat

© Textos: els autors

© Fotografies i il·lustracions:
se n'esmenta l'autoria o
la procedència

Tirada: 12.000 exemplars
Dipòsit legal: B 25204-2014

Il·lustració de portada
Adéu a la història de la plaça d'Adrià
Foto: Twitter

Publicitat: 654 044 410

Avis legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per tercers persones en la publicació.

Editorial

Les pluges de setembre van arraconant l'estiu. Les calorades han deixat el jardí devatat i confiem que la pluja faci reviure flors i conreus, i torni la verdor a l'herba. Però cada dia serà més curt, i les obligacions més feixugues. I, a més, tenim el virus assetjant-nos: iniciem el nou curs amb moltes incerteses.

Potser aquestes incerteses sempre hi han estat, amb altres formes, des dels inicis de l'evolució dels homínids. Sempre hem tendit a buscar unes seguretats que han estat més fràgils del que preteníem. La covid-19 ens ha despul·lat i hem d'encarar un curs diferent, ja que caldrà molt de coratge per superar aquestes incerteses per vèncer la por. El Jardí ha sortit cada mes des de l'inici de la crisi i volem seguir així al llarg del nou curs. És un repte que volem compartir amb tots vosaltres. Sabem que no serà fàcil i ens hem d'anar renovant constantment. També patim canvis interns que caldrà anar superant.

Dins d'aquest procés de renovació, s'han fet canvis a la maquetació i en l'organització del diari: la intenció és potenciar els articles d'actualitat, ja que el primer objectiu és tenir-vos informats de tot el que té rellevància al nostre districte. Una actualitat molt condicionada a la convivència amb la covid-19. Comptem amb la complicitat del comerç i dels serveis dels barris, que segueixen donant-nos suport. A partir d'aquest mes iniciem una col·laboració amb l'Eix Cardenal Vives i Tutó, que agrupa una colla d'iniciatives comercials i de serveis, amb l'objectiu de potenciar aquest espai com a centre comercial dins de Sarrià. Des d'El Jardí donem suport i animem altres espais del districte a emprendre iniciatives similars, que creiem que poden ser estratègiques en aquests temps d'incerteses. Estarem al vostre costat. El coratge i la creativitat han de ser la clau per vèncer la por. ■

Sumari

- 4 **AGENDA**
- 5 **ACTUALITAT**
 - Enderroquen la Casa Jover J. MESTRE
 - Nomenclàtor: La plaça d'Adrià J. MESTRE
- 6 **Vist al twitter**
 - Els Mossos estrenen comissaria C. ROCAMORA
 - 58 persones sancionades C. ROCAMORA
 - Plataforma Can Raventós EL JARDÍ
 - Rescaten tres gossos i una tortuga S. ALEMANY
- 8 **Mossèn Salvador deixa la parròquia** J. MESTRE
 - L'entorn del Tramvia Blau C. ROCAMORA
 - El Sindicat d'Habitatge de Cassoles F. VALENZUELA
- 9 **JxCat i l'estat dels parcs** C. ROCAMORA
- 10 **Els nous taxis de l'Hotel Catalonia 505** S. ALEMANY
- 11 **Antoni Castellà i l'independentisme** J. MESTRE
- 12 **OPINIÓ**
 - El Pacte Verd Europeu A. LLOBET
 - Vehicles elèctrics particulars X. BOHIGAS I T. DE FORTUNY
- 14 **La sanitat catalana** A. COTÉN i J. MARTÍ
- 16 **MOSSOS D'ESQUADRA, G. VILALTA i J. DE OLEZA**
- 18 **M. ROYO, J. BUSCÀ, M. FERNÁNDEZ**
- 22-23 **GENT DEL BARRI**
 - Entrevista: Bernat Soler S. ALEMANY
- 24-25 **POLÍTICA DE BARRI**
 - Entrevista: Albert Batlle C. ROCAMORA
- 26-27 **REPORTATGE**
 - La protectora d'animals de Guarda Anton R. DÍAZ
- 28 **CULTURA**
 - Història: Els orígens del Farró P. ARISA
- 30 **Semblances: Maria Girona** M. CASTELLET
 - Festes majors als barris de muntanya C. ROCAMORA
 - Cinema: Ohlalà! A. RUBIÓ
- 31 **El relat: L'altra i tu** M. BERTRAN
- 32 **EXPLORAR EL JARDÍ**
 - Jardins de Bosch i Gimpera M. J. TORT
 - Enganyapastors E. CAPDEVILA
- 34 **LA MIRADA JOVE**
 - Entrevista: Adrià Alonso C. ROCAMORA
- 35 **Cal un impuls jove!** N. FONT
- 36 **PER ALS PETITS DE CASA** G. FARRÀS
- 37 **CUINA I NUTRICIÓ**
 - La sajolida V. SERRA
 - Les al·lèrgies en infants A. VILARRASA
- 38 **GENT GRAN**
 - Eduquem les emocions E. VIVES
 - Més del mateix M. CORNET
- 39 **GUIA DE COMERÇOS I EMPRESES**

NOUS AUDIÒFONS AMB ASSISTÈNCIA EN LÍNIA

"Bon dia Sr. Ruiz"

"Bon dia Salesa"

EL PROFESSIONAL A LA TEVA LLAR

*Consulta condicions de la promoció als nostres centres. No acumulable a altres ofertes.

Rda. General Mitre, 134
telf.93 550 79 20

INSTITUT AUDITIU
salesa

Pau Claris, 98
telf 93 317 35 70

Fins al 7 d'octubre

Per poder assistir a la majoria d'activitats, cal inscripció prèvia. Els aforaments són limitats i se segueixen les mesures de seguretat per la pandèmia de la covid-19. Recomanem, abans d'anar-hi, fer una consulta al web o al mateix centre cultural.

SETEMBRE

FINS AL 27 DE SETEMBRE
Festival internacional de clown. Jango Edwards: Man, Myth amb Legend.

Els dimarts, dimecres, divendres, dissabte i diumenge.
Teatre de la Gleva
c/ de La Gleva, 19

FINS AL 30 DE SETEMBRE
Estrenes Bellesguard.

Concerts de música clàssica, moderna i electrònica en línia.
Bellesguard – Gaudí

FINS AL 30 DE SETEMBRE

Exposició: **Espais d'art: Natura, cultura i paisatge**, amb CDRE del Consorci del Parc de la Serra de Collserola. Exposició que mostra diferents intervencions realitzades per l'Associació Land Art de Catalunya (LAAC).

Centre Cívic Vallvidrera
c/ Reis Catòlics 16-34

FINS AL 2 D'OCTUBRE

Exposició: **Viatges del fred a la calor**, pintures d'Arantxa Campos
Centre Cívic Pere Pruna
c/ Ganduxer, 130

DIMARTS 15

▶ 18 a 21 h
L'hora màgica al monestir de Pedralbes. Enrenou i la pressa del món queda portes enfora.... **També els dimarts 22 i 29, i els divendres 18 i 25 de setembre.**
Monestir de Pedralbes
c/ Baixada del Monestir, 9
Només es podrà visitar el claustre. La resta

d'exposicions romandran tancades.

▶ de 17.30 a 18.30 h
Taller de ioga en família, amb Vicky Pessolani. Per infants gatejants fins 3 anys.
Centre Cívic Vil-la Urània
c/ Saragossa, 29

DIMECRES 16

▶ d'11 a 13.30 h
Connexions segures i gratuïtes, amb Jordi Joan.
Centre Cívic Vil-la Urània
▶ 17.30 h.
Espectacle de màgia, amb Joana Andreu. Per a infants de 3 a 12 anys
Centre Cívic Vil-la Urània
▶ 16 17.30 h
Xerrada: **Les vacunes a debat**, a càrrec del CAP Sarrià.
Centre Cívic Vallvidrera
▶ 18 h

Espai de reparació de bicicletes. Vine amb la teva bici i suma't a l'activitat!
Centre Cívic Vil-la Urània
▶ 19 h
Les Veus de la República:
Hauria de tenir límits la llibertat d'expressió?, amb Andreu Van den Eynde i Ferran Rañé.
Casa Orlandai
c/ Jaume Piquet, 23

DIJOURS 17

▶ 17.30 a 19 h
Taller familiar de ciència, a càrrec de Lucíferases. Per a infants de 4 a 12 anys
Centre Cívic Vil-la Urània
▶ 19 h
Conta'm una òpera: **Carmen, de Georges Bizet**, amb Maria José Anglès, de MUSICOLÒGICS.
Centre Cívic Pere Pruna

DIVENDRES 18

▶ 17 h
Caminada: **Collserola, mobilitat sostenible? Moure's a peu, amb bici o amb cotxe**, amb Patrícia Rovira, biòloga i educadora ambiental, especialitzada en sostenibilitat.

Centre Cívic Vallvidrera

▶ 18 h
Tardes de patch.
Centre Cívic Vil-la Urània
▶ 19.30 h
Festival d'Estiu al Jardí dels Tarongers: **Quartet Vela Jardí dels Tarongers**
c/ Ràbida, 5, Pedralbes
Aportació voluntària: 10 €
▶ 20 h

VI Cicle de dones i compositores: **El lied en femení**, amb Luz Martínez i Manuel Ruiz.
Centre Cívic Pere Pruna
c/ Ganduxer, 130
Organitzat pel Centre de Sarrià
▶ 20.30 h
El documental del mes: **Cachada.** Amb DOCS Barcelona
Teatre de Sarrià
c/ Pare Miquel de Sarrià, 8
3€ / entrada general. Entrada lliure persones associades del Centre de Sarrià
▶ 21 h
L'imperdible del divendres: **Kiwi Band**
Casa Orlandai

DISSABTE 19

▶ tot el dia
Benvinguda a la Casa: Taller Urban Sketching; Contacontes, amb Vivim del Cuentu i Llibreria A Peu de Pàgina; Jazz Vermut amb la Locomotora Negra. Concert: BoBardis i Boogie Fever
Casa Orlandai
▶ 10 h
Activitat per a joves: **Trailserola**, amb Kilometrezero.
Centre Cívic Vallvidrera – Vázquez Montalbán
▶ 11.30 h
Itinerari: **La vida en un monestir medieval.**
Monestir de Pedralbes
Activitat per a famílies amb infants de 6 a 12 anys
Activitat de pagament: 3 €
▶ d'11.30h a 12.30 h
Guia'm al monestir de Pedralbes.

Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes

Activitat de pagament: 3 €.
▶ 21 h
Espectacle de la Mercè:
Els fruits saborosos, amb Gemma Abrié i Vicenç Martín.
Teatre de Sarrià
Entrada general 10 € / 5 € persones associades del Centre de Sarrià

DIUMENGE 20

▶ 12 h
Ballada de Sardanes, amb la Cobla del Baix Llobregat.
Teatre de Sarrià
Organitza: Taula d'Entitats de Sarrià
▶ 20.30 h
El documental del mes: **Honeyland.** Amb DOCS Barcelona
Teatre de Sarrià
3€ / entrada general.
Entrada lliure persones associades del Centre de Sarrià

DILLUNS 21

▶ 17.30 h
Contacontes: **Contes de la lluna pruna**, amb Gina Clotet. Per a infants de 0 a 3 anys
Centre Cívic Vil-la Urània

DIMARTS 22

▶ de 11 a 12 h
Taller dansa en família, amb Paula Peyró. Per a mare/pare amb nadons d'1 a 8 mesos
Centre Cívic Vil-la Urània

DIMARTS 22, I DIVENDRES 25

▶ 18.30 h
Itinerari: **Plantes, remeis i apotecaris.**
Monestir de Pedralbes
Activitat de pagament: 3€.

DIMECRES 23

▶ 17.30 a 18.30 h
Taller familiar de cosmètica

L'agenda recull les informacions que arriben a la redacció.

Hi ha notícies i informació més completa de les activitats i enllaços a internet, a l'agenda del web diarieljardi.cat

natural, de Muntsa Holgado
Centre Cívic Vil-la Urània

DIVENDRES 25

▶ 19.30 h
Festival d'Estiu al Jardí dels Tarongers: **Trio Blanchard Jardí dels Tarongers**
Aportació voluntària: 10 €

DILLUNS 28

▶ 20.30 h
El documental del mes: **Honeyland.** Amb DOCS Barcelona
Teatre de Sarrià
3€ / entrada general.
Entrada lliure persones associades del Centre de Sarrià

DIMECRES 30

▶ 19 h
Cafès científics: **El despertar de la ciutat durant la reclusió dels humans**, amb Eloisa Matheu, Sóns de la Natura.
Casa Orlandai
Entrada: 3 €

OCTUBRE

DE L'1 AL 8 D'OCTUBRE
3a Edició del festival **Ohlà! de cinema francòfon**

Institut Français Barcelona
c/ Moià, 8

DIVENDRES 2

▶ 17.30 h
Petit cineclub: **Zog, dracs i heroïnes.** Edat recomanada: a partir de 3 anys.
Centre Cívic Vil-la Urània
▶ 18 h
Tardes de patch
Centre Cívic Vil-la Urània
▶ 18 h
L'imperdible del divendres: **Alérgicas al polen.**
Casa Orlandai
▶ 21 h
Concert: **Cesk Freixas**, cantant i escriptor de cançons.
Teatre de Sarrià
Taquilla inversa

DISSABTE 3

▶ 10 h
Itinerari d'història: **Sarrià de Dalt**, amb Marc Berramendi i Jesús Mestre
Casa Orlandai
▶ 10.30 i 12 h
Festa del Casal: **Fent volar avions**, amb Club Velers Collserola.
A les 12 h, **Espectacle de circ i clown**, amb la companyia Hotel locandi. Edat recomanada a partir de 7 anys.
Programació del **Barcelona Districte Cultural.**
Centre Cívic Sarrià
c/ Eduardo Conde, 22-42
▶ 12 h
Matinal familiar: **Alma**, teatre visual.
Casa Orlandai

DILLUNS 5

▶ 20 h
L'Òpera entre Bambolines: **Don Giovanni, de W. A. Mozart**, amb Marc Sala.
Casa Orlandai
Entrada: 4,50 €

DIMECRES 7

▶ de 17.30 a 18.30 h
La petita proposta.
Centre Cívic Sarrià

Estem compromesos amb la independència, i tu?

A l'assemblea ho volem tot.
Fes-te'n soci!

assemblea
SARRIÀ - SANT GERVASI

www.ssgxi.cat

GALVANY

Enderroquen la Casa Jover de la plaça d'Adrià

JESÚS MESTRE

Aquest mes d'agost s'ha enderrocat un altre edifici emblemàtic de Sant Gervasi, la Casa Jover de la plaça d'Adrià. L'oposició veïnal, organitzada en una campanya a Change.org i les crítiques de JxCat cap al Govern per no protegir el patrimoni no han pogut aturar un projecte urbanístic que tenia el vistiplau municipal. El consistori, doncs, segueix donant l'esquena als enderrocs de les cada vegada més escasses mostres de patrimoni arquitectònic i històric que resten al districte. I permet d'aquesta manera la densificació de l'espai, l'augment dels preus dels solars i, en definitiva, l'especulació.

La Casa Jover era una torre, un palauet, construït l'any 1920 per la família Jover, comerciants i banquers barcelonins que van decidir traslladar allà la seva residència familiar. És l'únic edifici que ens permet tenir una idea del que havia estat la plaça d'Adrià durant la primera meitat del segle xx: un espai d'accés al turó de Monterols i que organitzava l'entrada a mitja dotzena de grans torres.

De fet, tota la zona dels turons de Modolell i Monterols va ser des

de finals del segle XIX un lloc que va reunir molts edificis residencials de la burgesia barcelonina: amb el tren de Sarrià i els tramvies del carrer Muntaner, l'accés al centre de la ciutat era fàcil i ràpid. Fa poc s'ha restaurat la casa d'Enric Cera, a la cantonada dels carrers Freixa i Vico, i està a punt d'acabar la restauració de la Villa Mayfair, a la Via Augusta cantonada amb Modolell. A El Jardí n'hem parlat. Són edificis que tenen semblances amb la desapareguda Casa Jover.

Els Jover, mercaders i banquers

La Casa Jover, a més, ens recorda aspectes de la història econòmica de Catalunya (i Espanya), una història que van contribuir a escriure famílies emprenedores com els Jover. Eren d'origen pagès: procedien de Copons, vil·la situada entre Calaf i Igualada i prop del camí ral de Barcelona a Madrid. Calaf era, al segle XVIII, un dels principals mercats mulers (de bestiar de tir) del país, i Igualada un centre comercial i manufacturer. Així, a Copons, a més de pagesos, hi havia també molts traguers. El negoci dels Jover va començar establint una relació comercial amb Castella, concretament amb Valladolid, cap al 1760.

I de pagesos van passar a ser mercaders i establir una companyia amb el comerciant barceloní Joan Vidal; un segle més tard, el 1863, la societat passa a ser la Jover i Companyia i, a part de mantenir activitats comercials i manufactureres, també es dedica a la banca. Aleshores destaca la figura de Joan Jover i Serra (1823-1879), banquer i polític, director del Banc de Barcelona entre 1872 i 1879. El 1955, amb la mort de Josep Jover i Casas (segurament el constructor i resident del palauet de la plaça d'Adrià), l'entitat bancària passa a ser la Banca Jover SA, absorbida pel Banc de Santander el 1978.

Darrere algunes cases, doncs, hi ha històries interessants que ens expliquen com és el nostre país, qui eren les persones que van fer els barris on vivim. Ens sentim impotents veient com, dia a dia van caient aquests vestigis de la nostra identitat col·lectiva, com el paisatge es va transformant amb un horitzó urbà anodí, sense personalitat, sense una història que ens permeti reconèixer quines són les nostres arrels. Tot i que l'Ajuntament és qui concedeix permisos d'obres i permet els enderrocs d'aquests edificis històrics, també cal comprendre que en certa manera està condicionat per una legislació, unes normes i, sobretot, unes pràctiques establertes que tampoc li donen gaire marge d'iniciativa. Però no pot expropiar totes aquestes cases de valor històric i patrimonial; la Casa Buenos Aires, a Vallvidrera, és una excepció que s'ha aconseguit a partir d'una mobilització ciutadana contundent. Però potser sí que el consistori podria protegir millor els edificis amb més d'un segle d'antiguitat que tinguin valor històric i identitari com a indicadors de com eren abans els barris. Potser això també podria permetre obrir possibilitats de negocis productius. ■

NOMENCLÀTOR

La plaça d'Adrià

JESÚS MESTRE

Situada entre els turons de Monterols i Modolell antigament aquest espai era un coll per on passaven diversos camins, tant en la direcció nord-sud com d'est a oest. També hi coincidien els límits d'algunes grans propietats, com les de Nicolau Tavern i Josep Castelló, entre d'altres. El projecte d'urbanització va ser aprovat per l'Ajuntament de Sant Gervasi de Cassoles el setembre de 1876, i aleshores ja surt la dedicació d'Adrià, segurament a proposta de Josep Castelló, que posà noms de filòsofs als carrers que s'urbanitzaven a les seves propietats: Copèrnic, Plató, Descartes, etc. Adrià va ser un emperador romà que, entre altres accions, va unificar la legislació de l'Imperi.

La urbanització de la plaça va tenir diversos contratemps. Inicialment es va projectar un espai de 40 m d'amplada però diverses modificacions del projecte municipal —a instàncies dels mateixos propietaris— van anar reduint l'amplada, que primer passà a 30 m (el 1881), i finalment després de diverses reformulacions va quedar en els 24 m actuals (1913) i amb una forma rectangular, tot i que també s'havia proposat que fos esfèrica.

Els primers edificis que s'hi van construir, a finals del segle XIX, eren palauets amb grans jardins. A principis del segle XX es va construir la casa de veïns que fa xamfrà amb el carrer Muntaner, aleshores una via amb molt moviment. Una de les darreres cases que s'hi van fer —d'abans de la Guerra— va ser la Casa Jover, de coneguts banquers barcelonins, a principis dels anys 20. Els anys 60 van anar desapareixent els palauets que quedaven, substituïts per edificis de veïns, i tan sols va quedar la Casa Jover que finalment aquest agost ha estat enderrocada. ■

Detall del plànol de Vicenç Martorell, de 1928-1930, amb la situació de la plaça Adrià. Ajuntament de Barcelona.

scÖts
CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY

Especialistes en corseteria:
confort, maternal, esportiva,
terapèutica, bodys, faixes
i moda bany.

Disponibles en totes les talles i copes.

Anita Ara botiga online!
SINCE 1984

C/ d'Arímon, 6 Telèfon: 93 667 83 90
www.corseteriascots.com

VIST AL TWITTER

Jaume Clotet (@jaumeclotet):

Em truca la meua filla Jana (6):
"Hi ha hagut un petit problema.
El teu cartell antic de la festa

major de Sarrià ha caigut i s'ha trencat el vidre. Fèiem una guerra de peluixos i un l'ha fet caure. No hem sigut nosaltres, ha sigut un peluix." Bona estratègia. Serà advocada.

Mercè Amat (@merceB612):

Decideixo fer una ullada a les
activitats de La Mercè 2020.

S'ha dit que serà de proximitat.

Faig cerca per districtes (al web) i s'obre un desplegable amb 9 districtes. No n'eren 10 a Barcelona? Comprovo si és per les dates. No. El navegador? Ni Chrome ni Safari. Sarrià - Sant Gervasi no apareix.

Mad Writer (@JosepAmoros)

Això era Casa Jover, a la plaça
d'Adrià. Gràcies, Ada Colau.

Vaig néixer al costat.

No ens quedarà Barcelona

www.diarieljardi.cat**El més llegit els últims 30 dies**

1

**Enderroquen la Casa Jover, l'últim edifici
històric de la plaça d'Adrià**

2

**Els Mossos desallotgen amb càrregues
un bloc de pisos ocupat pel Sindicat
d'Habitatge de Cassoles**

3

**58 persones sancionades en una festa
sense mascaretes a
Sant Gervasi - Galvany**

DISTRICTE**Els Mossos estrenen
comissaria al carrer
dels Quatre Camins**

© Carme Rocamora

CARME ROCAMORA

El mes de juliol els Mossos d'Esquadra de Sarrià - Sant Gervasi van inaugurar una nova comissaria al carrer dels Quatre Camins, després d'anys a la seu del carrer Iradier, que era un palauet noucentista construït a principis del segle xx, habitatge d'una família benestant i convertit en comissaria després de la Guerra Civil. "Era un lloc emblemàtic però poc funcional", reivindicaven sempre els agents que hi treballaven. Ara la policia catalana i els veïns disposen d'una comissaria construïda des de zero.

El nou edifici ha comptat amb un pressupost d'execució de 4.293.231 euros i consta d'una superfície de 2.464 metres quadrats distribuïts en quatre nivells: dues plantes subterrànies —on se situa l'aparcament—, magatzems i l'Àrea de Custòdia de Detinguts (no es disposava d'aquest servei a l'antiga seu perquè no era una infraestructura prou segura). A la planta baixa i a la primera planta s'hi ubiquen la resta de serveis policials: l'Àrea d'Atenció al Ciutadà té cinc locutoris, dos més que abans. I al sostre hi ha plaques solars per poder escalfar l'aigua i tenir energia per l'autoconsum. La nova instal·lació acull també un nou servei policial: la Unitat Regional de Medi Ambient.

L'antic edifici no es perd i serà un nou espai de la Conselleria d'Interior de la Generalitat, probablement per trobades protocol·làries. ■

GALVANY**58 persones
sancionades en
una festa sense
mascaretes****CARME ROCAMORA**

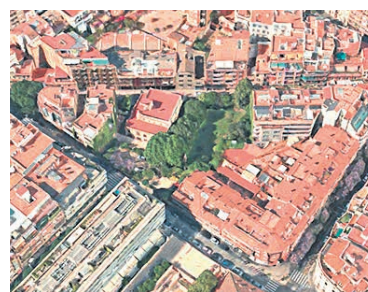
La matinada del diumenge 23 d'agost els Mossos d'Esquadra van sancionar un total de 58 persones

© Mossos d'Esquadra

per participar en una festa no permesa en un local del carrer Marià Cubí en la que no es complien les distàncies de seguretat pel coronavirus i on els assistents no portaven mascareta. La policia es va assabentar de la celebració gràcies a la trucada d'un veí que va alertar sobre els fets.

Segons va avançar El País, a la porta del local on se celebrava la festa hi havia un cartell on es llegia "Hoy se lía, Alicia 28 party". La policia catalana va detallar a El Jardí que 57 de les persones assistents van ser sancionades per participar a la festa i no portar mascareta. A més, una d'elles, l'organitzador, va ser doblement denunciada per portar endavant una festa considerada il·legal d'acord amb les normes que estableixen la restricció de l'oci nocturn. ■

SARRIÀ**Impulsen una
plataforma per
evitar la construcció
de pisos a Can
Raventós****EL JARDÍ**

Diversos veïns i veïnes de Sarrià s'han organitzat per crear des d'aquest juliol una plataforma veïnal per evitar que es construïxin blocs de pisos al jardí de Can Raventós, els quals, asseguren, també poden posar en perill l'edifici catalogat de la finca. La intenció era realitzar una assemblea oberta, però a causa del coronavirus es va haver de realitzar de forma telemàtica.

La solució a què apunten a migllarg termini és poder arribar a un acord amb la propietat o expropiar la finca per posar-la al servei dels veïns com a zona verda pública i habilitar l'edificació com

a residència pública per a gent gran o bé com a llar d'infants, "ja que les places existents al barri són totalment insuficients", asseguren.

Ja fa temps que l'Associació de Veïns treballa per preservar aquest patrimoni situat entre el carrer Bonaplata i Fontcoberta, a la part antiga de la Vila de Sarrià. El febrer de 2019 va presentar per segona vegada al·legacions al projecte de construcció de pisos en aquesta finca de titularitat privada.

El projecte actual dels promotors consisteix en la creació de tres edificis de planta baixa i tres pisos que taparien les mitgeres que hi ha actualment, amb un total de 40 habitatges nous. Així mateix, se'n preservarien molts pocs arbres. En aquest sentit, des de Defensem Can Raventós volen evitar que acabi convertint-se en "una promoció més de pisos de luxe" i perdre aquest pulmó verd.

El conjunt té història al darrere, atès que l'edificació va ser construïda entre el 1805 i 1809, amb vincles amb la família Güell, amb antics alcaldes de Barcelona i la família Raventós. ■

SARRIÀ**Rescaten tres gossos
i una tortuga d'una
casa ocupada**

© Guàrdia Urbana

SERGI ALEMANY

El passat 13 d'agost, agents de la Guàrdia Urbana del districte van rescatar tres gossos i una tortuga que havien estat abandonats a una casa que havia estat ocupada el mes de març al camí de la Lliça de Sarrià. Segons els agents, els propietaris van abandonar l'habitatge dies després i van deixar els animals tancats a dins. Un veí va donar l'avís que els animals es trobaven desatesos. Precisament, quan els agents van arribar van trobar la casa plena d'excrements i brutícia, i els animals sense menjar ni aigua. La tortuga, que estava tancada a una gàbia a ple sol, va ser traslladada a la comissaria perquè el servei d'espècies exòtiques se'n faci càrrec. També es va activar el servei de recollida d'animals per als tres gossos. ■

uic
barcelona

DRIVING
VALUES
FORWARD.

Nou curs acadèmic del
Campus de l'Experiència
SETEMBRE DE 2020
Campus Barcelona - Terré, 11-19. Barcelona

Preinscripció presencial o per correu a
campusexperiencia@uic.es

Universitat Internacional de Catalunya
uic.es/campus-experiencia

Descobreix la vida a pagès a la Cerdanya

A **Turisme Cerdanya** podràs conèixer com és la vida a pagès i com produeixen i elaboren els seus productes. Hi ha diverses opcions de visites: des d'anar a veure una masia regentada per una família, fins a realitzar una excursió per arribar a una finca on donaràs menjar a les gallines i altres avirams, coneixeràs l'ecosistema dels horts i colliràs verdures i aprendràs que és la **Permacultura**. També si ets fan del formatge, tenen l'opció de descobrir com s'elaboren els formatges de cabra a 1.600 metres en una granja.

Més info: www.origencerdanya.cat

L'Associació Agroalimentària de Cerdanya

Camins infinits per gaudir de la natura i desconnectar

A les comarques del Ripollès, la Garrotxa i l'Alt Empordà es troba **Itinerànnia**, una **xarxa de senders** de gairebé 3.000 quilòmetres que ha recuperat els antics camins que es feien servir per anar d'un poble a l'altre. La xarxa **uneix 108 municipis** del Pirineu al mar. Pels amants del senderisme i la natura és una activitat ideal per realitzar diferents itineraris bàsics o inclús temàtics. N'hi ha més de 150 per escollir!

Més info: www.itinerannia.net

Itinerànnia

Vall de Boí, on sembla que els Pirineus toquen el cel

A la **Vall de Boí** sentiràs el so de l'aigua dels rius i estanys, tastaràs el sabor de la cuina tradicional elaborada amb producte local, gaudiràs de l'olor de l'herba fresca i de la teia de les falles i del tacte de la pedra dels monuments mil·lenaris declarats Patrimoni mundial per la UNESCO. La vall és un lloc ideal per relaxar-te observant les muntanyes que toquen un cel, declarat **destinació Starlight**, dins del **Parc Nacional d'Aigüestortes**.

Més info: www.vallboi.cat

Vall de Boí

VIU EMOCIONS DIFERENTS A CATALUNYA

experience.catalunya.com

Residencial Augusta Park
Amb la Gent Gran

C/Copèrnic, 30-32-08021 Barcelona-T 93 362 49 10
informacio@residencialaugustapark.com
www.residencialaugustapark.com

Residencial Bellesguard Park
Amb la Gent Gran

C/Valet d'Arquer, 30-34-08017 Barcelona-T 93 254 05 70
informacio@bellesguardpark.com
www.bellesguardpark.com

Residències i Centres de dia

En el cor del barri de Sarrià-Sant Gervasi, dos centres acollidors i tranquils en un entorn privilegiat, amb atenció personalitzada i professional.

Un model assistencial amb experiència i serveis hotelers especialitzats des de 1985.

EL PUTXET

Atraquen una oficina bancària del carrer Balmes a plena llum del dia

SERGI ALEMANY

El passat 17 d'agost, cap a les 13:00 hores, dos atracadors van assaltar una oficina bancària situada al carrer Balmes, davant dels Multicines, i van amenaçar-ne els treballadors i els clients. Segons va detallar el mitjà digital Nius, els fugitius portaven armes de foc i van lligar amb brides els treballadors, a més d'emportar-se'n un botí de 70.000 euros. Els Mossos d'Esquadra van explicar a El Jardí que han obert una investigació policial per localitzar els atracadors, ja que quan els agents van rebre l'avís i van arribar fins al lloc els atracadors ja havien marxat. ■

GALVANY

Ferit un motorista al carril bus de Travessera de Gràcia

SERGI ALEMANY

El passat 28 de juliol es va produir un accident entre un autobús i una motocicleta —el conductor de la qual va quedar ferit— a la cantonada entre els carrers Muntaner i Travessera de Gràcia, en un encreuament on els autobusos de les línies 27 i D40 circulen en sentit contrari a la circulació de la resta dels vehicles. No és la primera vegada, però, que hi ha un accident d'aquestes característiques en aquest carril. És per això que, després de l'incident, diversos partits polítics del districte van demanar canvis pel que fa a la mobilitat d'aquesta zona. Districte va explicar a El Jardí que s'abordarà la qüestió a la Taula de Mobilitat de Sarrià - Sant Gervasi. ■

SARRIÀ

Mossèn Salvador deixa la parròquia de Sarrià

Mn. Salvador al Cementiri de Sarrià

JESÚS MESTRE

Després de gairebé quatre anys com a rector de Sant Vicenç de Sarrià, mossèn Salvador Bacardit deixa per les Festes del Roser el seu càrrec a la vila. El cardenal i bisbe de Barcelona Joan Josep Omella li ha proposat fer-se càrrec de la rectoria del Seminari de la ciutat, càrrec de gran responsabilitat per a la formació de joves religiosos.

Mossèn Salvador va arribar a Sarrià la tardor de 2016, procedent de la parròquia de Santa Coloma de Gramenet, on s'hi va estar força anys, i va ser delegat episcopal de Càritas a Barcelona. Substituïa mossèn Manuel Valls, rector de Sant Vicenç durant 19 anys. Ben aviat mossèn Salvador va emprendre una renovació discreta però incisiva de la parròquia de Sarrià: va encarregar la restauració dels frescos de Josep Obiols, va ordenar l'espai dedicat al doctor Tarrés i, sobretot, va obrir la parròquia als veïns i veïnes. Molts sarrianencs esperaven un rector amb empena.

També se'l recordarà per la construcció del nou orgue de Sant Vicenç, un projecte iniciat a finals de 2017, quan la parròquia va signar un contracte amb el mestre orguener Albert Blancafort. Es van fer diversos recaptos per poder sufragar l'alt cost del projecte i, finalment, la tardor del 2019 es feia la inauguració del nou orgue amb la presència del cardenal Omella. Aquell dia, el 16 de novembre, la parròquia es va omplir com poques vegades s'ha vist a la vila. Tot i la poca durada en el càrrec de rector de Sarrià, mossèn Salvador ha deixat una petjada profunda a la vila. Li desitgem molt d'encert en la nova i delicada responsabilitat que se li encomana al Seminari, i esperem les seves visites a Sarrià. El nou rector de Sarrià serà mossèn Joan Obach Baurier (Barcelona 1969), fins ara rector de la parròquia de Sant Oleguer, a l'Eixample, i que va ser durant uns anys vicari de Sarrià. ■

LA BONANOVA

L'Ajuntament treballa en un projecte de reforma per a tot l'entorn del Tramvia Blau

CARME ROCAMORA

Després de diverses anades i vingudes amb el projecte de rehabilitació del Tramvia Blau, l'Ajuntament va obrir finalment el passat mes de juliol el procés de licitació de la redacció dels projectes per rehabilitar aquest símbol del barri de la Bonanova perquè estigui en condicions de tornar a circular amb seguretat.

La licitació té un pressupost de més de 660.000 euros i les empreses interessades en la redacció del projecte van tenir fins al 21 d'agost per presentar les ofertes. L'empresa que dugui a terme el projecte no només haurà de rehabilitar els vehicles del Tramvia Blau sinó també dissenyar la urbanització de l'avinguda del Tibidabo i les places Kennedy i Doctor Andreu. La remodelació integral tindrà un cost d'uns 19 milions d'euros, i es finançarà amb els contractes programa de l'Autoritat del Transport Metropolità.

Segons ha avançat Betevía aquest mes de setembre, el Tramvia Blau reubicarà la parada d'origen i final un cop acabades les obres: des que es va inaugurar el servei (l'any 1901) la parada s'havia ubicat davant la Rotonda, però en un futur es desplaçarà fins a l'entrada dels Jardins de la Tamarita. Aquest mateix mitjà ha explicat que l'Ajuntament treballa amb un projecte de reforma de tot l'entorn que restarà espai als cotxes i apostarà per voreres més amples per als vianants. A més, el nou tramvia transcorrerà paral·lelament amb un carril bici de nova creació a l'avinguda del Tibidabo. ■

LA BONANOVA

El Sindicat d'Habitatge de Cassoles es presenta al barri

FELIPE VALENZUELA

El Sindicat d'Habitatge de Cassoles es va presentar de manera oficial al barri el passat 10 de setembre. Tot i que semblava que la pluja no permetria celebrar l'acte a l'aire lliure, una cinquantena de veïns i veïnes es van apropar a la plaça Cardona per escoltar les propostes de la recentment estrenada entitat. "Volem un barri per al veïnat i que vagi en contra de les elits de Sant Gervasi", van afirmar la Clara i l'Asier, els dos joves que van presidir la presentació.

"Molts deuen pensar que aquestes iniciatives no són necessàries al nostre barri, suposadament benestant, però la veritat és que hi ha moltes més realitats del que sembla", va afegir l'Asier. "Tenim els preus de lloguer més elevats de Barcelona, estem enmig d'un exili de la classe treballadora i patim desnonaments silenciosos, per l'averkonyiment que et facin fora de casa", va reblar.

El lloguer més alt de Barcelona

Dades del consistori mostren que el preu de lloguer del primer trimestre d'enguany a Sarrià - Sant Gervasi no baixa dels 1.325 euros i lidera el rànquing de Barcelona, seguit de Les Corts i l'Eixample. "Els joves no podem independitzar-nos, no podem quedar-nos al barri i hem de marxar per manca d'oportunitats", va denunciar la Clara. "Som una part molt important per construir teixit associatiu i ens estem quedant sense això", va avisar, poc abans de criticar la importància que el sector turístic té dins la ciutat.

Segons van explicar els joves, la situació dels lloguers al barri es va fer evident amb la pandèmia de la covid-19. "Molta gent es va trobar de cop sense ingressos i òbviament no podien pagar el lloguer —va explicar a aquest diari la Clara—. Aleshores vam afegir-nos a la vaga de pagaments que van promoure des del Sindicat de Llogateres i Llogaters, però vam veure que el problema no s'acabava allí".

Un treball entre barris

Si bé la presentació és recent, des de l'agrupació asseguren que treballaven des de fa un any i mig en la gestió del projecte. "Vam parlar pràcticament amb tots els sindicats de Barcelona, des de Vallcarca fins al Raval", va afirmar l'Asier, que també va explicar que ho van fer per aprendre de les seves accions i evitar cometre errors a l'hora de crear l'entitat. La solidaritat entre barris és, precisament, un dels cinc punts que defineix el Sindicat d'Habitatge, seguit de la defensa l'habitatge com un dret, acabar amb la bombolla dels preus, protegir el jove i fer barri per als veïns i les veïnes.

Davant d'un cartell gravat amb la frase *Cassoles, barri viu i combatiu*, els joves van introduir també la Roser, una veïna "de les de tota la vida", la qual també va denunciar la situació actual del districte: "Tant de bo haguessin existit els sindicats d'habitatge als anys 50 o 60", va dir la veïna. "Els lloguers han estat impossibles en aquest barri des de fa anys", va reblar. ■

DISTRICTE

JxCat elabora un informe sobre l'estat dels parcs del districte i aposta per la renaturalització

CARME ROCAMORA

JxCat de Sarrià – Sant Gervasi ha impulsat juntament amb veïns i usuaris dels espais verds del districte un treball de camp que s'ha allargat uns mesos per analitzar l'estat de les zones verdes i parcs del districte (un total de 52 espais), en què han conclòs que es confirma la mala connexió que hi ha entre la natura i la ciutat. A l'informe destaquen que aquelles forces polítiques que "més bandera" fan de la defensa del medi ambient són les mateixes que "han imposat des de fa més de 40 anys un model urbanístic deslligat de la natura". En aquest sentit assenyalen el concepte 'plaça dura', a llocs com plaça Bonanova i el conjunt de places del Farró que es caracteritzen per l'absència total de verd natural. Així mateix, també destaquen el "dèficit crònic" d'inversió municipal per part de governs socialistes i dels comuns.

La proposta de JxCat passa per fomentar que la natura torni a ocupar l'espai a les ciutats, canviar el model de la plaça de granit per espais naturals que esdevinguin epicentres de salut, esport, biodiversitat i convivència i que alhora actuïn de barreres contra la contaminació ambiental i acústica. Amb l'informe volen mostrar que Sarrià – Sant Gervasi té "tots els elements necessaris" per ser pioner en aquesta transformació de la ciutat.

Assenyalen que l'informe no pretén ser un estudi tècnic sinó més aviat el recull d'observacions i conclusions que puguin servir al Govern del districte i al veïnat com a motivació i guia per impulsar "un pla de xoc" als espais verds públics.

Per valorar els espais i fer fitxes tècniques de cada emplaçament, han tingut en compte qüestions bàsiques com l'estada del terreny, els gronxadors d'espais infantils, arbres, l'accessibilitat, etc. A partir d'aquestes observacions, conclouen que el barri amb zones més aptes és Sarrià, seguit de Galvany, Vallvidrera, el Putxet, Les Tres Torres i en últim lloc la Bonanova. En global, destaquen que fins al 32% dels espais no obtenen l'aprovat en els requeriments mínims: "una xifra escandalosament elevada". En aquest sentit, destaquen que els pitjors espais que mereixen actuació urgent són els Jardins de Martí Luter (Bonanova), la plaça de Manuel Corchan (Tres Torres), l'Espai Buigas / General Mitre (Tres Torres) i els Jardins de Mercè Rodoreda (el Putxet).

A tot plegat reclamen un "treball seriós" per donar-li la volta, en especial, a la situació del Farró, ja que asseguruen que les seves places es caracteritzen per l'absència total de verd natural, motiu pel qual demanen buscar espais consultant els veïns per transformar aquesta realitat. ■

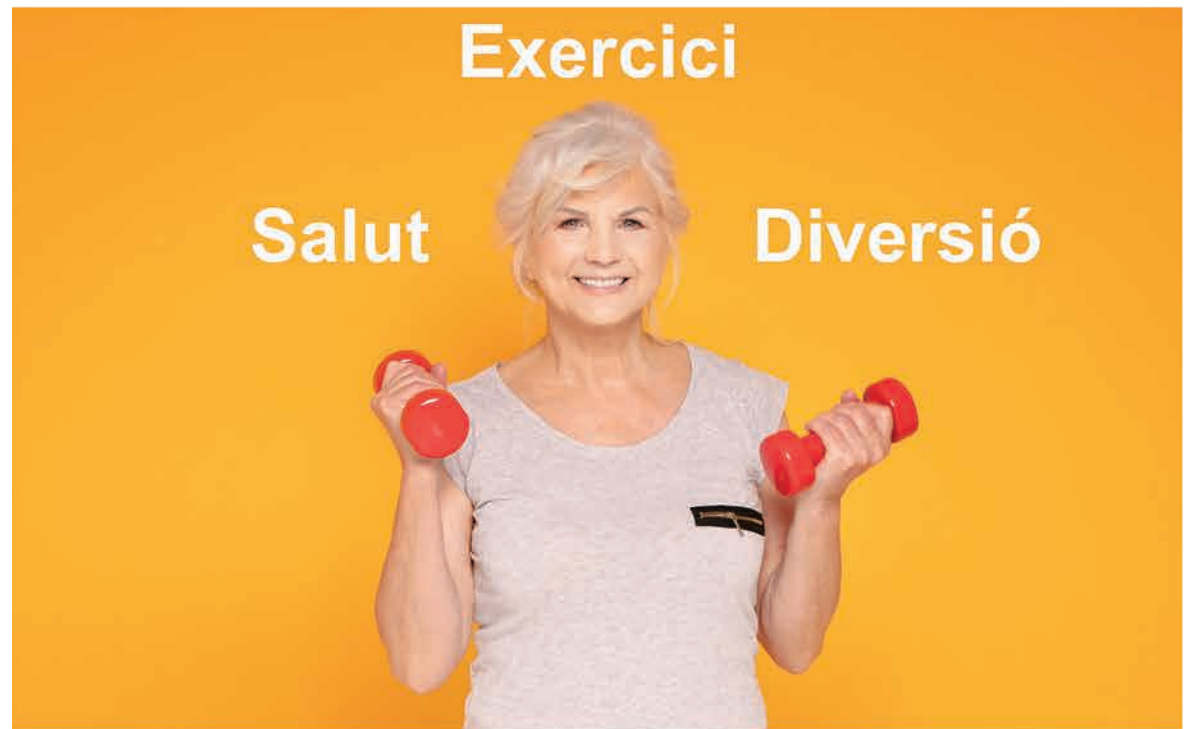

Jardins Mercè Rodoreda

Just gym SENIOR

Gimnàstica a la teva mida

TRES TORRES - SARRIÀ - LES CORTS

JustGym Senior és un **Gym Boutique** on trobaràs un ampli equip de professionals altament qualificats en els àmbits de l'entrenament personal, fisioteràpia, nutrició, recuperació de lesions (esquena, cervicals...) que desenvoluparan el programa d'exercicis que necessites per a sentir-te millor, divertir-te i aconseguir els teus objectius. Adaptat sempre per a les persones grans.

Tot en una sala individual

PACK DE BENVINGUDA **TAMBÉ A DOMICILI**

Pack Especial de Benvinguda per només

49€

Entrevista d'avaluació

2 Sessions d'entrenament de 45 minuts

GARANTIA

"Si no queda satisfet, li tornem el seu diner"

Just gym SENIOR

2 centres a Barcelona:
c/ Rafael Batllé, 28
Tres Torres/Sarrià
c/ Entença, 219

☎ 628 203 920
✉ david@justgym.es
🌐 www.justgymsenior.com

BONANOVA

Les ambulàncies, els nous taxis per a l'Hotel Catalonia 505

L'Hotel Catalonia Barcelona 505, a la Bonanova, funciona des del 10 d'agost com un Hotel Salut. A les seves habitacions s'hi allotgen persones contagiades de covid-19 que no poden fer un correcte aïllament domiciliari perquè posarien en risc altres persones. Tots ells tenen simptomatologies lleus de la malaltia, i durant l'estada en quarantena a l'hospital reben atenció sanitària i també per part d'una treballadora social.

© Elena Bulet

SERGI ALEMANY

Divendres 4 de setembre. Dotze del migdia. Al carrer Muntaner, al barri de la Bonanova, l'Hotel Catalonia Barcelona 505 obre les portes durant un instant fugaç i força excepcional en l'últim mig any. Acaben d'arribar dues persones vestides amb roba d'estiu i carregades amb una maleta cadascuna d'elles. No són turistes. Tampoc les ha traslladat un taxi fins a la porta. Ho ha fet una ambulància. Són positius per covid-19 amb símptomes lleus, detectats a la ciutat. A partir d'aquí s'activa un protocol sanitari per allotjar-los en quarantena en una habitació de l'hotel durant uns 10 o 14 dies.

"Sortosament, molta gent pot fer el confinament a casa, però no tothom"

Marta Alamany, directora de l'Hotel Catalonia Barcelona 505

L'hotel Catalonia Barcelona 505, a la cantonada del carrer Muntaner amb Sant Màrius, és des del 10 d'agost un espai dedicat al confinament temporal per a totes aquelles persones contagiades de covid-19 que per diferents raons no poden fer l'aïllament al seu domicili perquè posarien en risc altra gent. Es tracta d'una proposta del Consorci Sanitari de Barcelona en col·laboració amb el Gremi d'Hotels, que durant l'esclat de la pandèmia ja van treballar junts per oferir hotels medicalitzats a la ciutat davant el col·lapse als hospitals.

En aquest cas, l'hotel disposa de 96 habitacions habilitades en vuit plantes, però ara mateix només s'utilitzen les dues primeres. "Estem disposats a col·laborar fins que ens necessitin. Veurem si amb l'arribada del fred augmenten

els casos", apunta la seva directora. Ara mateix, l'ocupació és encara relativament baixa: 20 persones allotjades. Ens tornem a situar a les dotze del migdia, quan han arribat dos ingressos nous. Pocs minuts després, n'han arribat dos més vestits amb bata blava d'hospital. En aquest cas, sense maleta amb roba de recanvi. Sense el més bàsic. És per això que l'hotel els rep i els deriva a l'equip d'infermeria i de treball social. A la tarda està previst que es donin quatre altes a l'hotel, el mateix número d'ingressos d'aquest matí.

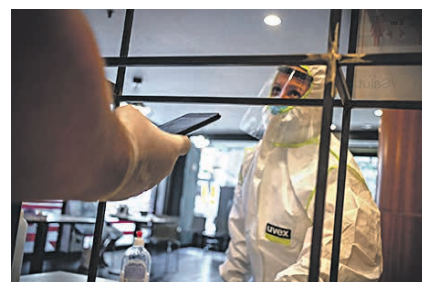
"Tot el que és brut entra per davant de l'hotel i tot el que és net surt per darrere"

Marta Alamany, directora

Als qui arriben de nou a l'hotel els espera una porta tancada, que només s'obre quan la persona de seguretat i tres auxiliars d'infermeria s'han col·locat els equips de protecció individual. S'ha decidit tancar l'entrada per evitar que en algun moment de traspàs entre zona neta i zona bruta (de covid 19) pugui entrar algun veí del barri, sobretot els majors de 65 anys. Després d'una atenció individual d'uns minuts al vestíbul per fer una exploració mèdica, revisar l'historial i signar l'ingrés voluntari a l'hotel, el pacient és conduït a través d'un ascensor fins a la planta on té una habitació assignada. Totes les precaucions són poques.

"Les habitacions no estan tancades per seguretat, però saben que no han de sortir"

Edgar, infermer del CAP Adrià especialitzat en residències i domicilis

© Elena Bulet

© Elena Bulet

© Elena Bulet

Totes les persones que s'allotgen a l'hotel ho fan derivades des del Servei Català de la Salut. Aquí només ingressen pacients sense un gran poder de contagi i que no tenen la opció física de tancar-se a casa, perquè conviuen, per exemple, en un espai de 40 metres amb la família. L'hotel no està pensat per a una atenció hospitalària, però sí per a uns mínims. "És un hotel, però quan arriben i veuen que s'han de tancar en una habitació, tampoc s'ho passen bé", recorda l'Edgar.

"Els sanitaris tenim el costum de tenir a la gent molt vista i amb les mascaretes i EPIs és tot molt impersonal"

Edgar, infermer

Al llarg d'un sol dia, sorgeixen moltes angoixes per part de gent que no sap què passarà amb la seva vida després de 10 dies tancada en una habitació d'hotel. Per

© Elena Bulet

això, una treballadora social els fa un seguiment i estableix els criteris per a la sortida.

"Quan es fan cribratges massius a la ciutat, entra molta més gent a l'hotel"

Marta Alamany, directora

La pacient més gran que ha tingut l'Hotel Catalonia fins ara té 72 anys. Va donar positiu i viu sola en un pis on dorm al sofà perquè té llogades totes les habitacions. D'entre els pacients que s'han hagut d'allotjar a l'hotel hi ha de tot, també famílies senceres amb nens i algun veí puntual del districte, tot i que la majoria arriben des d'altres barris de la ciutat. En el cas dels infants, l'hotel va decidir fer una recollida de joguines al barri i també els han fet arribar alguns dibuixos.

"La gent (els clients de l'hotel) ve a ser feliç a la ciutat, i en aquest cas venen persones a confinar-se"

Marta Alamany, directora

"La nostra tasca, ara, ha de ser atendre aquestes carències que tenen certes persones i que viuen a la mateixa ciutat, a tres parades de metro", afegeix la Marta. Són persones que en el dia a dia i treballant dins l'hotel el personal no veu. ■

SARRIÀ

Antoni Castellà i la flama de l'independentisme

JESÚS MESTRE

El Teatre de Sarrià va obrir el curs el 8 de setembre amb un acte organitzat per l'ANC Sarrià – Sant Gervasi sobre el Consell per la República, amb el portaveu de Demòcrates per Catalunya, Antoni Castellà, de ponent. Castellà va definir el Consell per la República com la institució que acull el Govern legítim de Catalunya a l'exili, una entitat de màxima transversalitat que reuneix a partits polítics, entitats i independents. L'objectiu principal és ser el garant dels resultats del referèndum de l'1 d'octubre del 2017. És una fundació registrada a Bèlgica, així que fora del radi d'acció directa del Govern espanyol, i, en el cas de suspensió de la Generalitat, defensa que podria assumir-ne les atribucions a l'exili.

L'acte tenia com a finalitat cercar associats i finançament per al Consell per la República, sobretot petites aportacions econòmiques per part de molta gent (es va dir que actualment hi ha unes 90 mil persones associades), cosa que li dona molta representativitat. Arreu del territori hi ha consells locals que poden assumir diverses tasques, sobretot de comunicació amb les persones interessades a col·laborar amb el Consell des de Catalunya. A Sarrià – Sant Gervasi també hi ha un d'aquests consells locals.

A partir d'aquesta primera exposició, Castellà va detallar l'objectiu del Consell, que és, essencialment, aixecar la suspensió de la declaració d'independència de l'octubre del 2017. I només es pot fer per la via unilateral i la confrontació, ja que no es creu amb la voluntat de diàleg de l'actual Govern espanyol: "Si no ho ha fet en els darrers 300 anys, per què ho ha de fer ara?". Es van fer força preguntes, que el ponent va anar responent. Una dona, per exemple, li va indicar que, a parer seu, la ciutadania està molt desinflada i la situació econòmica és prou dolenta per embarcar-se en una aventura com la que proposa el Consell. Castellà va respondre que estem amb guerra amb l'Estat i si la gent està cremada és sobretot per accions com les del Tsunami Democràtic de la tardor del 2019, que no portaven enlloc. És partidari de no fer més accions simbòliques i concentrar-se en allò essencial: buscar el moment oportú per declarar la independència. Castellà està convençut que la flama encara és ben viva. ■

Ara pots fer les teves comandes des de la nostra web

www.bombonsblasi.cat

C/ Alfons XII, 26, 08006 Barcelona - Tel. 93 415 52 79 - info@bombonsblasi.cat
HORARI BOTIGA: de 10:00 h a 18:00 h (no tanquem al migdia)

ECOLOGISME**El Pacte Verd Europeu****ALBERT LLOBET**

Una de les sis prioritats estratègiques de la Comissió Europea (CE) actual (2019-2024) és el que han anomenat el Pacte Verd Europeu. Les paraules utilitzades per la presidenta de la CE, Ursula von der Leyen, en el moment de presentar aquest pla, "moment home

a la lluna per a Europa", són mostra de la importància que se li vol donar.

La pàgina web de la CE* diu que aquest pla té com objectiu convertir Europa en el primer continent que tingui un balanç neutral en emissions de gasos d'efecte hivernacle el 2050, desacobli el creixement econòmic de l'ús de recursos desenvolupant les idees de l'economia circular i, finalment, no deixa cap persona ni territori endarrerat. Sens dubte, són objectius molt ambiciosos. És per això que el pla ve acompanyat d'una proposta de llei d'àmbit europeu anomenada Llei Climàtica Europea, que haurà de ser aprovada per tots els estats. Aquesta llei no presenta mesures específiques, sinó que és un marc en el

qual s'han d'adaptar les legislacions nacionals. L'objectiu de la CE és que aquesta llei s'aprovi durant el 2020. Ara mateix, però, no hi ha un calendari en ferm.

La CE també ha presentat un pressupost per fer possibles aquests objectius. Aquest pressupost hauria d'ajudar a finançar aquesta transformació (90% del pressupost) i també a mitigar l'impacte negatiu en regions amb alta dependència del carbó i l'acer (10%). El pressupost és de mil milions d'euros distribuïts en 10 anys. Un 50% vindria del pressupost de la Unió, el que representa aproximadament un 30% del pressupost anual —prenent 2019 com a referència—. Per tant, sobre el paper, una bona part de les inversions de la Unió estaran condicionades al seu impacte ambiental. I això és una bona notícia.

Aquest pla, però, no està exempt de crítiques. Organitzacions com Greenpeace o WWF han declarat que els objectius del pla són insuficients. Associacions d'activistes joves i el grup dels Verds critiquen que els objectius siguin a llarg termini tot i haver declarat l'emergència climàtica. Hi ha, també, crítiques als detalls del pressupost. Per exemple, Iannis Varoufakis, ex-ministre d'economia grec, critica el pressupost per limitat en comparar-lo amb el mobilitzat per rescatar els bancs durant la crisi del 2008: va ser quatre cops més alt. De fet, la mateixa CE va estimar la inversió necessària per assolir els objectius d'emissions entre dues i tres vegades el pressupost del pla. Una altra crítica, resultat d'analitzar el pla en detall, és que la inversió realment nova és

molt menor que l'anunciada per la CE. Finalment, hi ha dubtes que el 10% destinat a mitigar l'impacte d'aquest pla en països dependents del carbó i l'acer sigui efectiu. Exemples del passat mostren que els diners que la UE envia a aquests països acaben en mans d'un petit grup de l'elit en lloc d'arribar als seus destinataris.

Aquest pla és conceptualment molt similar al Green New Deal presentat per alguns sectors del partit demòcrata dels EUA. I, per tant, rep les mateixes crítiques que aquests per part dels moviments per al decreixement. Aquests moviments consideren una utopia tecnooptimista desacoblar creixement i impacte ambiental. Posen en dubte també que el manteniment d'un sistema capitalista com l'actual sigui compatible amb l'objectiu de no deixar ningú endarrerat.

Tenim sobre la taula un pla amb objectius ambiciosos i que segurament tindria el suport majoritari de la població. Que el tingui per part dels estats es veurà en els propers mesos. Ara s'ha de veure si realment és un pla factible i si els recursos que planeja destinar-hi la CE són suficients per dur-lo a terme. Com a ciutadans, hauríem de fer un esforç per estar informats i desenvolupar mecanismes de pressió. Que aquests plans esdevinguin una realitat o siguin foc d'encenalls polític tindrà un impacte molt important en les nostres vides i, probablement, en la de les generacions futures. ■

*https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/european-green-deal_es

ALBERT LLOBET ÉS FÍSIC I ENGINEYER

MEDI AMBIENT**Cal replantejar la promoció i les ajudes als vehicles elèctrics particulars****XAVIER BOHIGAS
I TERESA DE FORTUNY****Assemblea 15M
Sarrià - Sant Gervasi**

Durant el confinament, com a conseqüència de la reducció de la circulació de

vehicles, hi ha hagut una important disminució de la contaminació a la nostra ciutat. S'ha confirmat, doncs, la relació estreta entre circulació de vehicles i contaminació. La contaminació causa danys mediambientals i en la salut de les persones.

Per millorar la qualitat de l'aire a les ciutats i alhora ajudar a reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle (sobretot el CO₂), alguns sectors (automobilístic, energètic, organismes governamentals...) estan donant un fort impuls al vehicle elèctric, amb l'objectiu de substituir el parc de vehicles de combustió interna (benzina i dièsel) per vehicles elèctrics.

Tanmateix, pensem que la substitució completa del parc automobilístic actual per un parc elèctric no és la solució. Amb la substitució de cotxes de combustió per cotxes elèctrics, eliminaríem les emissions de NOx i, per tant, milloraria la qualitat de l'aire a les ciutats. Però no es reduirien significativament les emissions de CO₂ (que influeixen en el clima global), ja que l'electricitat avui es genera, encara, a partir de fonts primàries que emeten molt CO₂ (un 60% de l'electricitat generada al món prové encara de fonts d'energia fòssil: carbó i gas fonamentalment). Tampoc no hi hauria una reducció dràstica de les partícules que emeten actualment els cotxes, ja que una part important d'aquestes partícules prové del fregament dels frens i de les rodes, que no s'evita amb el cotxe elèctric. A més, els vehicles elèctrics són més pesants que els de benzina o dièsel; és previsible que aquestes emissions de partícules siguin majors.

S'omet, potser conscientment, un element cabdal en aquesta qüestió: la fabricació dels vehicles elèctrics requereix uns certs materials. Les reserves mundials d'aquests materials no són suficients per substituir la flota actual mundial de vehicles per vehicles elèctrics. Si hi ha una implantació massiva de vehicles elèctrics, l'extracció d'aquests materials augmentarà ràpidament, amb guanys importants per a les indústries extractives, però en poc més de cent anys les reserves s'hauran esgotat. És, per tant, una opció només a curt termini. Apostar, doncs, per una transformació de tanta envergadura, quan la perspectiva de futur és tan magra, és completament forassenyat.

La implantació generalitzada del vehicle elèctric provocarà uns problemes mediambientals remarcables, ja que augmentarà de manera molt significativa la mineria d'aquests materials: coure, cobalt, liti i terres rares.

Cal tenir en compte tots aquests aspectes abans d'impulsar polítiques que fomentin l'ús del vehicle elèctric de forma massiva. Seria més raonable dedicar els recursos públics a electrificar únicament els vehicles de serveis públics i de transport col·lectiu i, paral·lelament, restringir la circulació dels vehicles de combustió.

Per reduir el trànsit de vehicles de benzina i dièsel, les diferents administracions (estatal, local) han implementat diverses ajudes al cotxe elèctric. Recentment, el govern espanyol ha aprovat un pla de finançament per comprar vehicles elèctrics. L'Ajuntament de Barcelona també destina recursos públics a finançar el vehicle elèctric particular (bonificació del 75% de l'impost de matriculació i estacionament gratuït en les àrees blava i verda).

El cotxe elèctric és car, per sobre de 25.000 euros, i només el pot comprar gent amb alt poder adquisitiu (molts cops, com a segon cotxe d'ús urbà). Si una família de classe mitjana o baixa vol adquirir un cotxe, segurament optarà per un cotxe de benzina o dièsel, per una qüestió de preu. Així, les ajudes per a l'adquisició de cotxes

elèctrics van dirigides a persones amb més recursos.

L'Ajuntament de Barcelona ha instal·lat punts de recàrrega de vehicles elèctrics. Sorpren, però, que la recàrrega en aquests punts municipals sigui gratuïta. No cal dir que aquesta recàrrega no té un cost nul per a les arques municipals, que, a més del cost de la instal·lació, han de pagar l'electricitat. Per tant, totes les persones que vivim a Barcelona estem pagant l'energia que necessiten els cotxes elèctrics particulars per circular. Una transferència de recursos públics a les classes benestants: just al contrari del que seria un sistema redistributiu de la riquesa.

S'argumenta que pagar l'energia per als desplaçaments dels cotxes elèctrics en fomentarà l'ús i reduirà els cotxes de combustió. Però si els cotxes elèctrics només són assequibles per persones amb bons ingressos, aquesta política té un biaix social inacceptable. I sobretot, l'objectiu no ha de ser substituir els cotxes de combustió per cotxes elèctrics, sinó reduir dràsticament els cotxes de combustió. Per tant, les ajudes no s'haurien de dirigir a adquirir i mantenir cotxes elèctrics, com s'està fent ara, sinó a subvencionar l'eliminació dels cotxes de combustió, incentivar els desplaçaments a peu o en bicicleta i augmentar el finançament del transport col·lectiu públic.

Hem de ser conscients que estem en una crisi ambiental, energètica, de recursos (i ara també sanitària) de grans dimensions, que els recursos del planeta són finits i que la seva explotació té efectes perjudicials per al medi ambient i per a la salut de les persones. No podem continuar malbaratant recursos com hem fet els darrers 150 anys: la nostra manera de viure ha de ser completament diferent si no volem accelerar el col·lapse energètic i mediambiental. Les polítiques públiques han de tenir en compte tot això i prendre mesures que continuïn sent vàlides a llarg termini. ■

XAVIER BOHIGAS ÉS DOCTOR EN FÍSICA I PROFESSOR JUBILAT DE LA UPC
TERESA DE FORTUNY ÉS LICENCIADA EN CIÈNCIES FÍSQUES

I si portar ulleres pogués salvar els oceans?

ENRIC MÓRA

Aquest estiu un nou establiment ens acompanya al carrer Major de Sarrià, a l'altura del carrer Canet. El seu nom és Sea2see. A primera vista sembla una òptica, però és molt més que això. Es tracta d'una empresa de la nova economia: en concret, de l'economia circular basada en l'ús de material reciclat. El seu fundador i conseller delegat, François van den Abeele, ciutadà belga veí de Sarrià des de 2004, ens explica què hi ha darrere d'aquestes muntures.

Com va sorgir la idea de Sea2see?

De la meua relació amb la mar. Soc un gran amant dels esports nàutics. I també de l'inici de la meua vida professional relacionada amb el món marí. D'una forma o una altra sempre he estat connectat amb l'aigua. Més endavant vaig crear una productora treballant com a periodista en països en vies de desenvolupament. Tot això em va ajudar a ser conscient de la greu degradació dels oceans. He passat molt de temps llegint sobre els problemes que envolten al plàstic marí i sobre les empreses que intenten implementar l'economia circular en la forma en què produeixen. Vaig començar a investigar com es podia capgirar aquesta situació per acabar arribant a la conclusió que el plàstic marí es podia convertir en matèria primera.

I com es materialitza aquesta idea?

El 2016 es crea Sea2see gràcies a un micromecenatge. A continuació, contacto amb la Generalitat

a través de l'Agència Catalana de Reciclatge per organitzar millor tota aquesta labor encara que no tenim subvencions. S'ha arribat a acords amb diferents confraries de pescadors i autoritats portuàries. En aquest moment, 27 ports catalans com Sant Carles de la Ràpita, Cambrils, Arenys, Blanes i Palamós (i 12 a França) entre altres disposen de contenidors on els pescadors dipositen els plàstics que utilitzen en la seva activitat en finalitzar la seva vida útil com a xarxes de pescar, cordes, cables, etc., al costat d'altres plàstics que s'enganxen a les xarxes durant la pesca. Fins fa poc aquests materials anaven a parar a la mar o quedaven oblidats a les platges.

La seva empresa a més de l'impacte mediambiental també té implicacions socials?

Exactament. El projecte s'ha continuat desenvolupant i abasta a altres països. En aquests moments també treballem amb pescadors de Ghana. En aquest país la pesca en representa el 30% de l'activitat econòmica. El llac Volta de 520 km de llarg és l'embassament més gran del món i dona treball a milers de pescadors. De mitjana, cada mes, centenars de pescadors recullen 15 tones de residus plàstics. Reciclant residus obtenen una nova font d'ingressos i es va generant una consciència sobre el problema. Molt aviat també serem al Senegal i hi ha el projecte de treballar a Madagascar.

Què es fa amb aquests residus de plàstic?

Els residus es processen en una planta de Portugal, encara que ens agradaria poder realitzar el procés directament a Catalunya. En la

planta se seleccionen, se separen i es netegen manualment els residus. El plàstic aprofitable es converteix en pèllets de polímer que

Pescadors de Ghana recol·lint plàstic.

A sota, el procés de reciclar el plàstic per poder fer les muntures de les ulleres. François, en una platja de Ghana.

seran la matèria primera per fabricar les muntures.

Les muntures es fabriquen a Itàlia?

Sí, les muntures es fabriquen completament a Itàlia des de fa quatre anys, al nord de Treviso, en una empresa artesanal de llarga tradició. En conèixer el nostre projecte el fabricant va estar disposat a experimentar amb els nostres materials sense cap cost. Provar diferents tipus de polímers és laboriós i car. Aquest productor tradicional és reconegut per treballar per a marques de prestigi. En valorem el disseny, el coneixement, l'experiència i la qualitat sobretot: saben com fabricar ulleres. La proximitat amb Barcelona també és un avantatge. Això em permet participar directament en cada disseny i seguir-ne el desenvolupament. És disseny italià amb idees catalanes. Dispossem ja de 185 models: un 70% són muntures per a ulleres graduades i el 30% restant són per a ulleres de sol. És una col·lecció unisex amb vocació internacional. És una aposta per a la moda.

Per què va escollir les ulleres com a article per dur a terme la seva idea?

D'una banda el món òptic està dominat pel plàstic. Estem demostrant que l'economia circular, fins i tot en la indústria de la moda, és possible: els residus són una gran font de matèria primera. Revolucionarem el món òptic amb un producte fet a partir de residus. I també perquè és una cosa que la gent pot portar: que el consumidor se senti

particip d'aquest procés de neteja de la mar. Vivim en una societat que es mesura per les xarxes socials. Estem dient "jo em compro unes ulleres i faig una cosa positiva". Així ha estat més fàcil aconseguir la col·laboració de personatges com Javier Bardem i la seva dona Penélope Cruz, o Antonio Banderas.

Com funciona la distribució?

Més de 3.000 òptiques a Europa distribueixen les nostres muntures. Els òptics independents són els que més ens donen suport. Els nostres principals mercats són a Escandinàvia i al Nord d'Europa. La presència és més important en aquells llocs en què la consciència sobre la sostenibilitat és major. Ens movem en una franja de preu intermedi entre les muntures corrents i les marques de prestigi. Som un producte molt cuidat i de qualitat.

Quins altres projectes té per al futur?

Ser més coneguts en el mercat espanyol i italià, ampliar el nombre de països que participen en la recollida i reciclatge del plàstic marí, i conscienciar el consumidor que amb la seva col·laboració és possible fer créixer l'economia circular transformant el plàstic d'una deixalla a matèria primera reutilitzable. A més de totes aquestes bones intencions, estem a punt de presentar una col·lecció de rellotges fabricats a Suïssa amb la mateixa filosofia de Sea2See.

Des de Sarrià i Sant Gervasi què podem fer per a col·laborar amb aquestes iniciatives?

Tenim acords amb alguna cadena i diverses òptiques. Poden parlar amb la seva òptica habitual per a què ens demani la muntura. També ens poden visitar aquí, a Sarrià, i els parlarem dels nostres projectes. I sobretot s'ha de ser conscient dels problemes mediambientals que generen els residus i començar, per tant, a reciclar des de casa i per extensió en el barri.

Major de Sarrià, 67
93 388 72 71
info@sea2see.org
www.sea2see.org

SALUT

La sanitat catalana en temps de covid-19

ARIADNA COTÉN
I JOSEP MARTÍ

Molt abans que s'iniciés la crisi de la covid-19, el sistema sanitari públic a Catalunya, com també a la resta de l'Estat, ja estava

en crisi. Molts professionals i treballadors es trobaven decebuts i desmotivats a causa de la manca crònica de recursos, la paràlisi de polítiques i les males condicions de treball amb poques perspectives de millora. L'estratègia de privatitzar i retallar la sanitat pública dels governs de CiU —especialment sota la presidència d'Artur Mas i la gestió sanitària del conseller de sanitat Boi Ruiz, que va arribar a recomanar que ens féssim d'una mútua privada—, així com la falta de voluntat dels governs posteriors per blindar la cosa pública i desfer les retallades en la sanitat pública expliquen, en gran manera, les mancances que ha tingut el sistema de salut públic a l'hora d'enfrontar-se a la pandèmia.

En aquests darrers anys, ha crescut la despesa en fàrmacs, productes sanitaris, altes tecnologies i programes que han impulsat la medicalització de la vida i han prioritzat els interessos del negoci privat amb diners públics; en canvi, les inversions en manteniment, reposicions i equips, i aquelles per revertir les retallades i la precarietat laboral del sistema, que eren bàsiques, han quedat en un segon terme. Al final, la manca d'UCIs i d'instrumental sanitari i de protecció ha provocat que milers de treballadors de sanitat a Catalunya s'hagin contagiats de la covid-19, i que algunes d'aquestes persones hagin mort.

El sistema sanitari de Catalunya

El sistema sanitari català, nascut l'any 1981, ja va originar-se amb una estructura particular, aglutinant sota la mateixa xarxa d'assistència pública els proveïdors hospitalaris del sistema, fossin de titularitat pública o privada. Amb els anys, el finançament públic a entitats concertades i a l'anomenada col·laboració publicoprivada en l'àmbit sanitari ha anat augmentant, especialment a partir de la creació de la Llei d'Ordenació Sanitària de Catalunya de 1990, que va consolidar el model mixt, i de la reforma de la mateixa llei el 1995, que va legitimar la introducció de l'ànim de lucre en la sanitat pública. Actualment, el model i l'organització de la sanitat pública a Catalunya suposen un desgavell d'entitats no integrades i molt diferents des dels punts de vista funcional i jurídic.

Així, durant la crisi de la covid-19, la Generalitat ha anunciat que pagarà als hospitals fins a 43.000 euros per pacient a l'UCI, quan el que es paga a altres comunitats autònomes i el preu que fixa la patronal privada és molt inferior: 22.000 euros per pacient d'UCI per a una estada mitjana de 20 dies. Tot això mentre les treballadores i professionals de la sanitat encara estan reclamant la recuperació del 5 % de salari que els va ser retallat fa deu anys i que, per descomptat, no queda compensada amb la *gratificació* d'una paga promesa pel Govern que, a sobre, deixa de banda col·lectius com el personal d'ambulàncies o el de neteja.

El rastreig de casos de la covid-19

Durant la primera onada de la pandèmia, en teoria, la detecció i el seguiment dels casos lleus i moderats l'havia de fer el Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM), però en quedar col·lapsat, ho va acabar fent l'atenció

primària, que també havia de ser clau en els mesos següents per a la prevenció i seguiment de rebrots. Doncs bé, a finals de maig, al SEM se'l fa de nou responsable del seguiment mitjançant un contracte a una filial de l'empresa Ferroviària per més de 17 milions d'euros, mentre que pocs dies abans s'havia anunciat destinar 4,5 milions d'euros per contractar nous professionals especialistes en medicina familiar i comunitària i d'infermeria. El contrast és evident i, tot i portar la queixa al Parlament, el contracte encara no s'ha rescindit, i el sistema de rastreig ja va mostrar les seves carències amb l'arribada del primer rebrot a Lleida al juliol, la seva extensió i l'aparició de més rebrots amb transmissió comunitària. S'ha perdut, així, una oportunitat de fer el que calia: reforçar l'atenció primària i els sistemes de salut pública, crònicament infradotats, i s'ha seguit incidint en un sistema orientat a les urgències, les concessions i la manca de coordinació entre estaments.

Aquesta pandèmia ens deixa clar que el que cal és una millora radical i global del sistema sanitari públic que passi d'un model centrat en la malaltia ja instaurada, l'hospitalocentrisme i la medicalització (molts cops injustificada i perillosa), a un model públic de salut i cures personal i col·lectiva, centrat en el valor de la salut integral, personal i comunitària. Aquest nou sistema sanitari públic ha de ser universal, accessible, equitatiu i integral; ha de tenir un finançament suficient i una gestió, planificació i provisió 100 % públiques i sense cap afany de lucre; ha de ser també independent dels interessos de les companyies farmacèutiques i dels productors sanitaris. I ha de tenir com a eixos bàsics la potenciació de l'atenció primària i la governança participativa així com l'augment de la dotació de recursos, en mitjans, salaris i materials cap al personal treballador. ■

ARIADNA COTÉN, ASSEMBLEA 15M SARRIÀ - SANT GERVAZI, I JOSEP MARTÍ, METGE JUBILAT, MEMBRE DE MAREA BLANCA I DE CAPS

BARCELONA
c/Calvet, 61
93 362 07 08

motosturó
ara concessionari oficial

SANT CUGAT
c/ Rosselló, 15
93 589 32 11

PEOPLE S 125 ABS

2.788€

Inclou assegurança:
Tercers amb robatori

Inclou assegurança:
Tercers amb robatori

5.999€

XC400S ABS

5a edició premis punts de llibre 2020

**Crea el teu punt de llibre
Anima't a participar-hi**

**Es reobre el concurs de punts de llibre
de Sant Jordi 2020, que va quedar
suspès per la covid-19**

Presentació de propostes del
2 al 20 de novembre a l'Oficina
d'Atenció Ciutadana del Districte
de Sarrià - Sant Gervasi
Carrer d'Anglí, 31
Cal cita prèvia

**Districte de
Sarrià - Sant Gervasi**

**Ajuntament de
Barcelona**

MOSSOS D'ESQUADRA

Nova comissaria de Mossos d'Esquadra a Sarrià – Sant Gervasi

XAVIER BONED

Els Mossos d'Esquadra del districte de Sarrià – Sant Gervasi ens hem traslladat a una nova comissaria. Des del torn de nit del dia 9 de juliol,

la nova seu està ubicada al carrer dels Quatre Camins número 16, a l'alçada del carrer Jaume Càncer. L'edifici, de nova construcció, substitueix la històrica i antiga comissaria de la 'Torre San Fernando', un edifici noucentista del 1918 situat al carrer d'Iradier que ja no estava en les millors condicions per poder treballar i, el que és més important, per oferir el millor servei a la ciutadania. L'edifici continuarà essent seu d'alguns serveis de la PG-ME però sense atenció al públic.

Per motius de la covid-19 es va fer una inauguració institucional amb presència de la cúpula de la Conselleria d'Interior, la dels Mossos d'Esquadra, les autoritats de l'Ajuntament al districte, amb el regidor i tinent d'alcalde al capdavant, i de la Guàrdia Urbana de Barcelona. Esperem que la situació sanitària millori i poder convidar el teixit social del districte a visitar les noves instal·lacions el més aviat possible.

La nova comissaria és moderna, funcional i energèticament eficient, ja que disposa de plaques solars per obtenir energia per l'autoconsum i per escalfar aigua. El nou edifici té quatre nivells: dues plantes subterrànies, on estaran situats l'aparcament, magatzems i l'Àrea de Custòdia de Detinguts (fins ara no es podia fer a l'antiga seu perquè no era una infraestructura prou segura). A la planta baixa i a la primera planta s'ubicaran la resta de serveis policials; Unitat de Seguretat Ciutadana, Grup de Proximitat, el Grup de Delinqüència Urbana (patrullers no uniformats), la Unitat d'Investigació, el Grup d'Atenció a la Victima (atenció a dones maltractades i violència domèstica), l'Oficina de Relacions amb la Comunitat i l'Oficina d'Atenció al Ciutadà (recollida de denúncies). La nova OAC té cinc locutors, dos més que en l'antiga, la qual cosa millorarà l'atenció que la policia dona a la ciutadania quan les persones que han patit il·lícits penals venen a denunciar. La nova instal·lació acollirà també el servei policial de la Unitat Regional de Medi Ambient. Aquest Unitat vetlla pel compliment de la normativa sobre el medi ambient, la prevenció d'incendis i la conservació de la natura. Denuncien abocaments il·legals, maltractaments animals, controla l'accés motoritzat al medi natural i realitza inspeccions relacionades amb la caça i la pesca.

En total, a la nova comissaria de districte hi treballaran uns 120 policies per poder oferir el millor servei a tota la ciutadania. ■

DESENVOLUPAMENT, TECNOLOGIA, SOSTENIBILITAT I SALUT

Aïllament?

GLÒRIA VILALTA

Un dels meus principals objectius professionals és col·laborar per a què les residències siguin una llar, un lloc digne i acollidor on vulguis anar a viure si no pots o vols quedar-te a casa. Fa uns mesos, em va arribar un projecte que es diu Llars Per Viure. El vaig trobar fantàstic i m'hi vaig adherir. És una plataforma ciutadana a favor del dret a viure a la pròpia llar en un entorn vital, acollidor, inclusiu i accessible.

La plataforma ha fet una enquesta a les persones adherides al manifest i també a través de les xarxes socials. Els resultats en són molt significatius en la concepció que es té de les residències per a persones grans, ja que entre els enquestats, només un 1% escolliria una residència si algun dia necessités suport.

Tot i que aquesta dada pot no sorprendre, voldria reflexionar sobre una altra part de l'enquesta, la que preguntava què és important per estar bé i ser feliç. Les respostes millor puntuades, les prioritàries, són "passejar", "caminar", "estar amb la família", "quedar amb els amics", "relacions amb la comunitat", "alimentació i vida sana", "sortides o vacances", "relacions afectives i sexuals" i "aprendre i estudiar".

M'ha fet reflexionar el fet que la majoria han quedat limitades totalment o en part durant aquest temps. Qui ha patit una guerra dirà que això no és res, que es pot estar tancat i amb moltes dificultats importants durant molt temps i que no n'hi ha per tant. Però, estem en una guerra? Com li expliques a una persona amb demència que el seu fill o filla no la pot venir a veure? Que ha d'estar en una habitació tancada i no sortir? Que les persones que entren per la porta no són astronautes? Quina part de les morts en les residències són degudes directament al virus i quina part són pels efectes de l'aïllament? Quantes persones estan ara amb depressió, ansietat o sense ganes de viure?

Les conseqüències a nivell psíquic i emocional, tant per les persones grans com per tota la població, són molt grans. Portem mesos parlant d'un virus i dels seus efectes sobre la salut. I els altres efectes? De quina salut parlem? Només de la física?

La salut és molt més que una prova, una anàlisi de sang o el resultat d'un diagnòstic. En la conservació de la salut i la recuperació d'una malaltia, la part psicològica i emocional tenen un paper decisiu. Quan es parla de les morts pel virus, caldria veure si la persona ha deixat la vida amb el virus, o "a causa de".

L'aïllament, no només de les persones grans, sinó també dels malalts i de tota la població en general, ha tingut i tindrà moltes conseqüències, en tots els nivells. Busquem altres solucions: i, si realment cal un aïllament, busquem maneres de fer-lo millor i evitar-ne algunes de les conseqüències.

L'aïllament no és humà si no és volgut o conscient: no som màquines, necessitem relacionar-nos, sentir, tocar, oïr, saber que estem vius i que hi ha algú que ens estima i algú a qui estimar. Només així tindrem il·lusió per continuar la vida. ■

L'aïllament no és humà si no és volgut o conscient: no som màquines, necessitem relacionar-nos, sentir, tocar, oïr, saber que estem vius i que hi ha algú que ens estima i algú a qui estimar. Només així tindrem il·lusió per continuar la vida. ■

GLÒRIA VILALTA I GRAU ÉS ENGINYERA ESPECIALISTA EN MEDICINA DE L'HABITAT, FENG SHUI I BENESTAR PERSONAL

ARQUITECTURA

La Quinta de Sant Isidre

JAUME DE OLEZA

Al número 13 del passeig Reina Elisenda de Montcada, destaca per la seva grandària una gran casa senyorial que va fer construir com a residència familiar Isidre Pons de Pascual el 1920. Va encarregar el projecte de la construcció a l'arquitecte Joaquim Lloret i

Homs (1890-1988). Un arquitecte conegut de Barcelona, autor, entre d'altres obres, de la Clínica Barraquer de Barcelona i d'altres torres per a la burgesia catalana a la part alta de la nostra ciutat. Aquesta torre formava part d'un conjunt de residències que la família Pons va construir en aquell temps, i que lamentablement ja no existeixen. En els seus terrenys s'aixequen l'actual Escola Tècnic Eulàlia i la dels Sagrats Cors, i la torre que ens ocupa.

Una torre que pertany al catàleg arquitectònic de la nostra ciutat amb nivell de protecció C, en el qual s'han de preservar els elements de façana, els espais nobles de vestibul d'entrada, així com l'arbrat del seu jardí. L'edifici té un caràcter marcadament noucentista, en què destaca el torreó amb finestres en forma d'arc a la part superior, que donen lleugeresa a aquest cos en cantonada. Un torreó de base quadrada que articula les dues façanes, gairebé simètriques, a cada costat. L'edifici s'assenta sobre un solar amb un fort desnivell provocat per la diferència d'alçades entre les avingudes de la Reina Elisenda i de J. V. Foix. Per salvar aquest considerable desnivell, hi ha una edificació contínua que serveix de base a tot el conjunt. Un gran mur de pedra a l'avinguda Foix, actualment en obres, es converteix en una gran base edificatòria amb grans finestres en forma d'arc.

La torre té una superfície aproximada de 1.500 m², i consta de planta baixa i dues plantes superiors, així com dues plantes inferiors semisoterrani. L'edifici ha passat per dife-

rents usos: des de la residència familiar originària fins a oficines, i en l'actualitat com una clínica privada, la clínica Creu Blanca. L'any 2005, l'edifici es va ampliar per fer més gran la clínica amb un nou edifici comunicat amb l'edificació existent obra dels arquitectes Fina Alomar i de l'autor d'aquestes línies. Un nou edifici que perllonga el sòcol existent en l'avinguda Foix i que permet salvar part de l'arbrat del jardí. Al mateix temps, s'integra a la topografia per mediació d'una coberta enjardinada que possibilita el recorregut per tot el jardí. Es tracta, en fi, d'un projecte que pretén ser un conjunt unitari per adaptar aquesta antiga torre a les noves necessitats; i d'un exemple més de com l'arquitectura canvia d'ús a través dels anys i al mateix temps permet la seva conservació. ■

JAUME DE OLEZA ÉS ARQUITECTE
www.cwork.cat

Oasi

[u'azi]

Lloc, període, situació, que és com una excepció enmig del desordre, dels neguits, etc., i que permet un repòs psíquic o físic.

www.casavicens.org

Carrer de les Carolines, 20-26, Barcelona 08012

EL RACÓ DE LA COMUNICACIÓ

Aixequem persianes

MARTA ROYO ESPINET

Confinats, en fase 1, 2 o 3; amb nova normalitat, en fase de represa, en fase de responsabilitat ciutadana o en fase de restriccions; amb rebrot, de forma lliure, amb cita prèvia, amb normalitat (¿què és normalitat?)... ara i sempre, Mosaiking Comunicació es mou al costat

del barri, de la seva gent i del seu comerç. Al teu costat, al costat de la teva gent, de la meua gent, de la nostra gent.

Moure's amb tu i amb el barri significa estar amb tu i per a tu. Moure'ns amb tu i amb el barri significa ajudar-te a obrir la persiana cada dia: la de la llibreria, la de la fruiteria, la de la peixateria, la de la cansaladeria, la de la carnisseria, la de la bacallaneria, la de les olives, la de la botiga de roba, la de la gelateria, la del bar, la del restaurant, la de la fleca, la de la cafeteria, la de la sabateria, la de roba de la llar, la de la botiga de dolços, la de bosses i de l'adrogueria del basar.

¿Com fer-ho? Tot seguit hi ha deu consells ben fàcils que et proposem que facis per moure el teu barri i així ajudar a pujar la persiana dels comerços:

1. Compra al barri: hi ha de tot.
2. Passeja pel barri: de ben segur que en descobrires nous racons.
3. Promociona el barri. ¿Qui millor que tu, que hi vius, per fer-ne de prescriptor?
4. Fes de vincle entre uns i altres: contribueixes a fer comunitat.
5. Pregunta per les necessitats del veïnat. Pots fer d'altaveu entre el col·lectiu.
6. Fes costat a qui ho pugui menester: promou la confiança entre la ciutadania.
7. Quan arribi un nou veí o veïna, presenta-li les botigues: faràs que se senti ben còmode des de l'inici.
8. Consumeix al mercat: producte fresc, a mida, acabat d'arribar.
9. Dina i sopa als restaurants del barri: reforçaràs la xarxa d'amistats.
10. Pren el cafè al bar del barri. Relacionem-nos dins del barri i creem nous vincles.

Suma't a la nostra campanya a Twitter #AixequemLesPersianes i dona visibilitat al comerç de proximitat. Segueix-nos a @Mosaiking.com i comparteix els nostres tuits etiquetant les botigues del barri. Vejam si entre tots aconseguim difondre 500 comerços.

Fem crida i aixequem les persianes del #ComerçDeBarri. ■

MARTA ROYO ESPINET ÉS FUNDADORA DE MOSAIKING COMUNICACIÓ

PARLEM D'ECONOMIA...

La situació econòmica amb la covid-19

JOAN BUSCA

Una situació econòmica com la d'ara històricament no havia passat mai. L'economia es pondera segons una corba que puja i baixa en funció de si estem davant d'una recessió-crisi (baixa) o d'un creixement (puja). Aquesta corba es diu PIB (Producte Interior Brut): és una

de les dades que mesura la riquesa d'un país. Amb el càlcul d'aquestes dades, sabem si estem davant d'una recessió o d'un creixement de l'economia. La gràfica que s'adjunta és fàcil d'entendre: recull l'evolució que ha fet el PIB a Espanya des dels anys 1996 al 2020. Inclús si la comparem amb la corba de la crisi dels anys 2007, 2008 i 2009, la caiguda del 2020 és espectacular. Baixa d'una manera dràstica.

Immediatament sorgeixen dues preguntes: Per què baixa? Per què ho fa tan dràsticament? Resposta a la primera pregunta: Perquè el mes de març es va declarar l'estat d'alarma i això va comportar quedar-se a casa confinat, deixar de treballar i només consumir l'imprescindible per viure (alimentació i medicines). La segona resposta és perquè aquesta situació de confinament total, que ha durat pràcticament tres mesos, no havia passat mai. Els motius? Una malaltia molt agressiva i desconeguda, la covid-19. Quan afecta a escala mundial, l'OMS qualifica la situació de *pandèmia*. No és una guerra. No és un increment d'especulació immobiliària. No és per culpa d'una mala gestió financera-bancària. No és una crisi industrial. Les fàbriques, els comerços, les màquines, els cotxes, els trens, els avions, les carreteres, els ponts, etc., estan igual que al mes de febrer del 2020. No s'ha trencat res en l'àmbit mundial. Una analogia ens pot servir per entendre-ho: anàvem amb un cotxe —un bon cotxe— per l'autopista —pels Monegros— i el cotxe se'ns ha parat sense tenir cap avaria, ens vam quedar sense benzina! I sense benzina, un cotxe no es mou. En l'economia, sense que els diners circulin —benzina—, queda totalment parada. No funciona.

Com i quan acabarà aquesta situació? En el moment que acabin els estats d'alarma i els confinaments i puguem sortir de casa amb tranquil·litat, sense por i amb confiança que no ens passarà res. Tornarem a comprar sabates i vestits; a viatjar; a anar a restaurants, bars, teatres, festes majors, etc. Per tornar a fer tot això, depenem de la medicina: que ens doni una solució en forma de vacuna contra la covid-19. I mentre això no passa, els diners —la benzina de l'economia— no circulen o circularan poc. No gastem, ni consumim, només l'imprescindible per viure.

Fent cas a les mesures sanitàries, a poc a poc s'observa una progressiva recuperació de l'activitat econòmica. Per aquest motiu, la corba del gràfic en el segon trimestre del 2020 té un petit repunt cap amunt. Allò desitjat seria que la corba pugés ràpidament i que dibuixi una V. No una U i, encara menys, una L. Com diu Tomàs Molina (TV3), "les prediccions del temps són com a màxim a una setmana vista". Però quin temps tindrem aquest setembre, octubre, etc.? En Tomàs Molina no té resposta. Els economistes, tampoc. Per això, seguirem parlant d'economia. ■

JOAN BUSCA I AMBRÓS ÉS ECONOMISTA

Baixa autoestima o baixa resistència a la frustració?

MERTXE FERNÁNDEZ

Autoestima... el gran concepte del nostre segle, la clau de la seguretat, el gran filó, la solució a tots els problemes. Sembla com si, de sobte, tenir autoestima fos el més important del món o, el que és pitjor, qualsevol problema, especialment en infants i adolescents, és degut a una baixa autoestima. És evident que tenir una alta autoestima és sa i que quan no es té s'ha de tractar, però això no vol dir que tot el que ens passa, o el que els passa als nostres fills, sigui conseqüència d'una baixa autoestima o, ni tan sols, que hi hagi una baixa autoestima.

Aprendre a frustrar-nos, a acceptar un *no*, és una tasca important que s'hauria d'aprendre de ben petits, si volem que quan s'arribi a l'adulesa no es prenguin els contratemps i les vicissituds com autèntics fracassos.

En primer lloc, hem de tenir en compte que quan alguna cosa no ens surt com ens agradaria no ens sentim, precisament, en el nostre millor moment. Ja de ben petits, la nostra feina és aconseguir allò que volem i, la forma d'assolir-ho és ben diferent. Un nadó plora: quan té gana, plora; quan té fred, plora; quan està mullat, plora; quan té son i no es pot dormir, plora. Plorar és la forma que té el nadó de comunicar-se amb nosaltres. Amb el pas del temps, aprenem que, per aconseguir allò que volem, no és necessari plorar i, si tot va bé, no només aprenem que és innecessari sinó que és contraproduent, que no podem demanar el que volem plorant. Amb els anys, aprenem també que tampoc podem aconseguir el que volem exigint, i que les nostres fites requereixen un esforç.

Fixem-nos ara en el que passa a la realitat quan es produeix un cas de *baixa autoestima*. Quan un nen demana, els pares responen, habitualment, accedint als seus desitjos, buscant sortides a les seves peticions, solucionant els seus problemes i, fins i tot, fent-se'ls seus. Més tard, aquest nen anirà al parvulari, o a l'escola, però els resultats que obtindrà amb la conducta apresada fins el moment no seran els esperats: ara ningú li farà cas ni li solucionarà el seu dilema, i s'haurà de desparar. Resultat: es frustrarà. Però la frustració no és dolenta si se sap gestionar, si s'ha après que tot no pot ser com nosaltres volem i quan nosaltres volem. Tot el contrari, sabem trobar altres sortides, solucions i alternatives. Ara bé, quan un nen o adolescent no ha après a frustrar-se, no ha après a tenir un *no* com a resposta, se sentirà malament i, en la majoria dels casos, generarà ràbia, tristesa, apatia, desinterès... En definitiva, poques ganes de lluitar perquè veurà que no pot solucionar allò que el preocupa perquè no sap com fer-ho ja que, fins al moment, l'hi han solucionat els altres. Aquesta simptomatologia se sol confondre amb una baixa autoestima però, en realitat, no és que no es valori, sinó tot el contrari: el que pensa és que són els altres els que no el valoren perquè no accedeixen als seus desitjos. Les emocions que es poden arribar a sentir podrien ser les mateixes, però el motiu és ben diferent i la forma de tractar-les també.

I ara, la pregunta: quan alguna cosa us surt malament, la vostra resposta automàtica és:

- a. Soc un desastre! No m'ha sortit bé!
- b. Quina pena! No m'ha sortit bé!

Si heu optat per la primera opció, podríeu tenir una baixa autoestima, però si quan esteu enfadats la vostra resposta és la segona, potser es tracta d'una baixa resistència a la frustració. ■

Cop de mà

Mertxe Fernández
Psicòloga Clínica. Col.21204
Tel. 689 629 221
e-mail: mertxe@copc.cat

centre cívic viHa urània

tallers!

casal infantil!

ciència!

tèxtil!

espai familiar!

activitats!

t'exclamaràs!

c/Saragossa, 29
08006 Barcelona
93 706 12 95
barcelona.cat/ccvil.laurania

Districte de
Sarrià-Sant Gervasi

Ajuntament de
Barcelona

Eix Comercial Cardenal Vives i Tutó d'Osí – Riu de l'Or – Eduardo Conde

Hi trobaràs de tot

Sempre a prop

L'Eix Comercial Cardenal Vives i Tutó és un projecte d'una part important dels comerços i empreses d'aquest carrer, juntament amb d'Osí, Riu de l'Or i Eduardo Conde (continua obert a noves incorporacions). Perquè aquests moments difícils cada vegada és més important el sentit de comunitat. Amb la col·laboració del diari "El Jardí de Sarrià i Sant Gervasi" volem estar a prop dels nostres veïns i veïnes, posant en marxa iniciatives que facin més agradable la convivència del dia a dia.

És important el comerç de proximitat. Un comerç en marxa garanteix barris vius. L'activitat de les botigues i empreses fa que ens sentim més segurs als nostres carrers quan passem, sempre trobarem una veu amiga que ens escolti, llum quan a l'hivern es faci fosc aviat.

Al barri tens bons professionals. De confiança. Disposats a aconsellar-te. A punt per a quan tinguis un problema. Sempre a mà per les urgències. A prop de casa. A l'Eix tothom serà important.

1	2	3	4
Alimentació Bon Gourmet <i>Xarcuteria Selecta</i> Espai de degustació Dossossem, tallem i envasem pernells Cardenal Vives i Tutó, 57, 08034 Barcelona (Sarrià) Telèfon: 93 205 74 66 @bongourmet1990	Art / Pintora Clara Amado Tel.: (0034) 655 485 883 Estudio en Barcelona Cardenal Vives i Tutó, 40 arteclaraamado@gmail.com Vida es ART y ARTE es Vida	Art / Subhastes Setdart Art i col·leccionisme Subhastes on line a www.setdart.com Valoracions gratuïtes Corresponsal a Sarrià: TONI CARBÓ Cardenal Vives i Tutó, 62 Mòbil: 669 928 566 Central: Aragó, 346 / Tel. 93 246 32 41	Bar / Restaurants ROURAS aliments frescos Preparació de plats frescos. Menjar per a portar. Esmorzar, menjars i berenars. Servei de càtering. Terrassa molt tranquil·la Eduardo Conde, 46 / 93 205 05 67
5 Copisteria CopiteCopisteria Còpies làser b/n i color, Impresions b/n i color, Flyers - publicitat, Plotejat (b/n-color), Scanners b/n i color i gran format. Enquadernacions Cardenal Vives i Tutó, 46, 08034 Barcelona Telèfon: 93 205 59 64 copitecbcn@gmail.com	6 Disseny d'espais Disseny d'Espais Personalitzats des dels més petits fins els més grans Riu de l'Or 25, planta baixa telèfon: 628905044 http://www.espaisk.eu/		
7 Electricitat / Fontaneria Wismar instalaciones reparaciones Aigua, llum, gas, dessembussos, pintura, feines de paleta i tota mena de reformes. Riu de l'Or, 32 93 205 96 95 luis@luismarsl.com www.luismarsl.com 	8 Farmàcia La Farmàcia de l'Anna <i>La teva farmàcia de confiança</i> <i>Professionals al teu servei</i> Horari: de dilluns a divendres de 9 a 20.30 h Dissabte de 9.30 a 13.30 h Riu de l'Or, 33, 08034 Barcelona Tel. 93 206 36 28 aperera51@gmail.com		
9 Ferreteria <ul style="list-style-type: none"> Herramientas Cerraduras Jardineria Material eléctrico Duplicado de llaves Pequeños electrodomésticos Pintura · Griferia · Menaje C/ Riu de l'Or 36, Sarrià 93 205 02 69 ferreteriasonesoles	10 Immobilària DT HABITAT <i>— espai immobiliari —</i> La immobiliària amb ànima a Sarrià Riu de l'Or, 36 / 609 759 389 comercial@dthabitat.com / dthabitat.com	11 Immobilària Fuji Immobiliària Seleccionem els millors immobles per als nostres clients Tenim accés a l'exigent mercat japonès Riu de l'Or, 32 / 93 639 70 67 - 670 241 864 fuji@barcelona.fujiimmobiliaria.com www.fujiimmobiliaria.com	12 Joieria TONI CARBÓ JOIER Taller de Joieria Compostures, transformacions i dissenys Cardenal Vives i Tutó, 62, SARRIÀ Tel. 93 459 43 38 www.tonicarbo.cat

Una mica d'història

Puig i Cadafalch a la cantonada

ENRIC MÓRA

La Casa Sastre i Marquès és un edifici modernista obra de l'arquitecte Puig i Cadafalch construïda el 1905 amb una ampliació del 1931. Es troba a la cantonada dels carrers Cardenal Vives i Tutó i Eduardo Conde.

Originalment era un edifici aïllat que actualment està acompanyat per una construcció recentment reformada. Aquest edifici annex modern (ocupat per pisos de luxe de lloguer) manté una mena de diàleg amb la construcció modernista mitjançant les seves rajoles a les finestres.

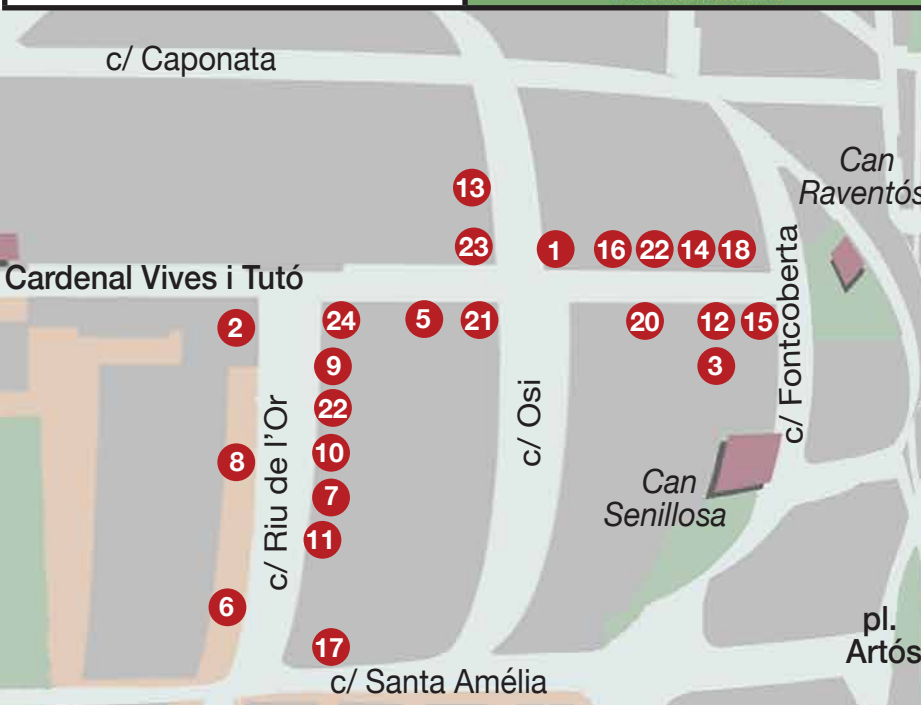
Puig i Cadafalch va construir aquesta casa per encàrrec de Dr. Sastre i Marquès, farmacèutic de Ciutat Vella inventor del desinfectant intestinal infantil "Sucre Sastre i Marquès" que es feia servir per combatre els cucs, tan habituals a l'època, amb notable èxit. Inicialment pensada com una casa d'estiu, el

temps més tard va ser llogada a la família Serrahima que l'ocupà fins a 1973. Després la casa en desús va patir un important deteriorament pels anys d'abandó i va estar a punt de ser enderrocada. Restaurada als anys 80, és un edifici privat i no es pot visitar.

La casa pertany a l'anomenada Època Blanca de Puig i Cadafalch i segueix la línia de la seva casa d'estiu a Argentona. També pertanyen a aquesta època les cases Trinxet (desapareguda) i la Casa Muley Afid. Aquesta última va ser construïda per encàrrec del sultà del Marroc destituit pel seu germà el 1912 (amb ajuda francesa) i que s'exilià a Barcelona. Actualment està ocupada pel Consultat de Mèxic i es troba també al nostre Districte (Pg. Bonanova, 55). Un dels detalls més rellevants de la Casa Sastre i Marquès és la petita glorieta ubicada a la cantonada. La seva punxa, recoberta del típic trencadís, fa impossible que al passar pels carrers adjacents no ens hi fixem. En el seu moment complia a la perfecció la seva funció de mirador en estar envoltada per camps de cultiu amb l'excepció del Convent dels Caputxins (1887).

<p>13 Material instal·lacions</p> <p>ABC SARRIÀ</p> <p>SUBMINISTRAMENTS ELÈCTRICS FONTANERIA I SANITARIS CLIMATITZACIÓ I CALEFACCIÓ IL·LUMINACIÓ LED ELECTRODOMÈSTICS</p> <p>DESCOMpte DEL 20% Només ensenyant el diari!</p> <p>C/ D'Osi, 43 93 205 23 63 abcsarria@abegrup.com www.abegrup.com/abc-sarria Dilluns a divendres: 8:00 a 13:30 - 15:00 a 18:00</p>	<p>14 Mobiliari</p> <p>shido HABITAT</p> <p>mobiliari, paper pintat, il·luminació, descans</p> <p>cardenal vives i tutó 63 - 680 812 994 - info@shidohabitat.com www.shidohabitat.com</p>	<p>15 Moda</p> <p>64 "Young spirit" Moda urbana i esportiva</p> <p>MODA JOVE</p> <p>Card. Vives i Tutó, 64-66 BCN - 08034 SARRIÀ Tel. 625 58 18 25 www.64modajove.com</p>	<p>16 Motos</p> <p>COWARD MOTOS</p> <p>Supermotard KIT</p> <p>Taller general - Moto esportiva (Enduro, Motocròs i Open Moto) Llandes de radi - Modificacions - Boutique</p> <p>Cardenal Vives i Tutó, 59, 08034 Barcelona Tel. 93 280 13 60, 93 280 37 37 coward@cowardmotos.com http://cowardmotos.com/</p>
--	---	--	--

<p>17 Òptiques</p> <p>VISTA OPTICA</p> <p>Examen visual complet gratuït Ulleres graduades i de sol Lents de contacte</p> <p>c/ Santa Amèlia 31-35 cantonada Riu de l'Or Telf. 931 482 818 / Mòbil: 622 240 596 sarria@vistaoptica.com</p>	<p>18 Perruqueria</p> <p>eleyele PERRUQUERIA</p> <p>Un lloc agradable i familiar El nostre objectiu principal és que el client se senti còmode i relaxat. Assessorament personalitzat a la necessitat de cada client</p> <p>Cardenal Vives i Tutó, 63, 08034 Barcelona Tel. 93 269 24 97 / WhatsApp 660 984 872 eleyele_perruqueria@hotmail</p>
<p>19 Psicologia</p> <p>Psicologia online</p> <p>Tractament ràpid de: • trastorns d'ansietat • estat d'ànim • inseguretats • baixa autoestima • insomni...</p> <p>Mertxe Fernández Psicòloga Clínica Col.21204 Tel. 689 629 221, e-mail: mertxe@copc.cat www.linkedin.com/in/mertxe-merche-fernandez-rodrigo-1938b263</p>	<p>20 Reformes / Interiorisme</p> <p>chm² GESTIÓ DE OBRAS</p> <p>• Reformes i Rehabilitacions • Cuines • Banys • Locals comercials • Mobiliari de cuina • Projectes decoració i interiorisme • Cortines • Paper pintat</p> <p>Cardenal Vives i Tutó, 56-58, 08034 Barcelona Tel: 93 280 03 84 / M. 669 38 12 17 jmdiaz@chm2gestionobras.com www.chminteriorismo.com</p>

<p>21 Reparació de l'automòbil</p> <p>Tallers SARRIÀ REPARACIÓ DE L'AUTOMÒBIL</p> <p>MECÀNICA - ELECTRICITAT PLANXA - PINTURA - TAPISSATS REVISIONS PRE - ilv</p> <p>c/ d'Osi, 35-37 Tel. 93 204 43 72</p>	<p>22 Salut</p> <p>C.O.S.S. FRANCIA / BARCELONA</p> <p>Osteopatia / Fisioteràpia / Pilates Preparació física / Drenatge limfàtic</p> <p>Riu de l'Or, 36 — Card. Vives i Tutó, 61 / 675 866 983 osteo.dolley@hotmail.fr / www.cossbarcelona.com</p>	<p>23 Salut</p> <p>TALUS PODOLÒGIA SARRIÀ</p> <p>Podologia Pediàtrica i Esportiva Peu Diabètic / Estudi de la marxa Plantilles personalitzades Quiropodologia Embenats neuromusculars</p> <p>Cardenal Vives i Tutó, 55 cantonada Osi Tel. 931 127 674 / Mòbil: 662 175 899</p>	<p>24 Xuxes / Laminadures</p> <p>Xuxes Laminadures Galetes decorades</p> <p>Personalitzem tot tipus de celebracions</p> <p>Cardenal Vives i Tutó, 42-44 / 609 390 104 muacsbarcelona@gmail.com</p>
---	--	--	--

Entrevista

BERNAT SOLER: “Pagaria diners per viatjar al passat i vindria a Galvany”

© Elena Bulet

Periodista esportiu. Actualment és cap d'Esports a TV3 i narrador dels partits del Barça a Catalunya Ràdio. Aquest setembre fa 24 anys que va començar a cobrar un sou per dedicar-s'hi. Abans, va posar els peus a Ràdio 4, quan es trobava a la Via Augusta amb Comte de Salvatierra, i a la Cadena SER, on va entrar en contacte amb els esports. Declarat un enamorat de Barcelona, li agrada fer molta vida al barri que l'ha vist créixer, Galvany. Quedem en un cafè a prop de la plaça Molina, un matí de setembre plujós, i repassem, amb certa nostàlgia, alguns dels seus trets característics, episodis de la seva vida. Parlem poc de futbol i molt sobre la ciutat. I s'emociona quan parla de l'1 d'octubre.

SERGI ALEMANY

Ets una persona de barri.

Hi he viscut tant de petit com de gran. L'única traïció a Galvany van ser uns anys que vaig marxar a viure a Gràcia.

Vas néixer al costat del camp de l'Espanyol?

És cert. Soc nascut en una clínica que ja no existeix, a tocar del mític camp de futbol de Sarrià. Quan la meva mare estava ingressada, sentia els crits dels seguidors pericos.

Hagués pogut ser una bonica història...

Però no ho va ser (*riu*).

Què té d'especial, aquest barri?

Suposo que hi ha una part de costum. Els meus pares ja vivien a Galvany. Van venir del Maresme per feina i s'hi van quedar. Hi ha la connotació que per viure a Sarrià – Sant Gervasi hagi de ser gairebé de l'aristocràcia, quan fa 40 anys això era un barri de Barcelona com qual-sevol altre.

Està mal vist viure per sobre de la Diagonal en aquesta zona.

Jo no ho considero zona alta. Galvany està tocant a Gràcia per un costat, a l'Eixample per un altre... i té la sort que sent un lloc tranquil és proper al rovell de l'ou de la ciutat. M'agrada viure i fer vida aquí.

Vida de barri a Sant Gervasi.

I tant! Això és un barri. Conec el

quiosquer, la farmacèutica, les caixeres del supermercat... tot això segurament és extrapolable a la resta de barris de Barcelona, però jo ho trobo aquí.

En un radi petit?

El meu pare sempre m'explicava una anècdota: quan vivia al xamfrà de Marià Cubí-Balmes-Travessera de Gràcia-Alfons XII, tenia l'objectiu de fer-ho tot sense baixar de la vorera. Anar al super, al restaurant, a la papereria, al banc i fins i tot al cinema! N'estava molt orgullós.

Sant Gervasi, un barri de cinemes.

És curiós. En mig quilòmetre teníem almenys cinc cinemes: ABC, Atenas, Arkadin, Balmes i l'Arcàdia. Ara quan arribi a casa ho explicaré als meus fills.

Uns fills que deuen haver pujat al Tramvia Blau.

La meva àvia m'hi havia portat i jo amb els meus fills encara he fet la ruta fins al funicular i d'allà cap al Tibidabo. És una de les icones de Barcelona. Evidentment, és una atracció turística.

T'agrada la Barcelona turística?

Durant aquesta època he baixat al centre de la ciutat i fa pena. És molt trist veure-ho tot tancat. Darrerament crec que s'estava desbordant molt la cosa però entre el que passava i el que està passant ara, jo em quedo amb allò. Em sap greu, però hem de tenir vida i

activitat: trobar-hi un equilibri. Si no visqués a Barcelona, hi voldria venir per clima, horaris, menjar, cultura, arquitectura i fins i tot per la seva mida... és una ciutat ideal.

El turisme dispara els preus de la ciutat.

Jo visc de lloguer i assumeixo que, per a mi, viure a Barcelona té un punt de luxe. Em compensa per altres motius. És el meu peatge per voler-hi viure. Passa a totes les grans ciutats que són referent mundial.

Estimes Barcelona.

Com a enamorat de Barcelona que soc, no m'agrada gaire cap a on està anant la ciutat. I no és una qüestió política, tot i que tampoc saps qui és l'actual Ajuntament perquè van rebre el suport d'uns i ara governen amb uns altres. Parlo de coses pràctiques, el tòpic del que interessa realment al ciutadà.

Digues-ne un exemple.

Estic d'acord amb la idea d'una ciutat amb menys cotxes, sempre que abans hi hagi una bona xarxa de transport públic que ho pugui suplir. Això, a Barcelona, no passa. S'ha començat la casa per la teulada. Intenta agafar un autobús un cap de setmana a la zona de Francesc Macià i veuràs quanta estona t'hi has d'esperar... i aquí no hi arriba el metro.

Un altre.

La proliferació desproporcionada de carrils bici. M'encanta la

“Galvany és un lloc tranquil i proper al rovell de l'ou de la ciutat”

“Hi ha la connotació que per viure a Sarrià – Sant Gervasi hagi de ser gairebé de l'aristocràcia”

“Viure a Barcelona té un punt de luxe que em compensa per altres motius”

teoria i el concepte, però això no és Amsterdam, que és una ciutat plana. Tinc la sensació que en mobilitat les coses no es pensen massa ara mateix a Barcelona. Trobo a faltar un pla una mica més ambiciós i professional. Posem-hi primer més autobusos i després pintem-ne els carrers.

Un més.

Les terrasses. M'encanten, però la solució d'emergència la trobo horribosa urbanísticament parlant. Em poso a la pell dels restauradors i entenc que ho estan passant malament, així que, bé, és un moment en què es poden sacrificar qüestions estètiques.

Què trobes a faltar a Galvany?

Em costa respondre la pregunta. Potser algun equipament públic esportiu. Què passa si vull jugar a tennis o a bàsquet? Es pot sortir a córrer cap a la Diagonal o a la carretera de les Aigües, però no és el mateix.

Tu, de córrer, en saps una estona...

(*Riu*) Ja he dit abans que Barcelona és una ciutat que visc molt. La nit abans de la inauguració dels Jocs Olímpics del 92 recordo anar corrent amb una estelada seguint la comitiva que portava la torxa olímpica. Tinc un buit en la memòria, crec que fruit de l'emoció, però segur que van pujar per Gran de Gràcia i vaig acabar a la plaça de la Bonanova. Després vaig fer de voluntari.

I el record més històric del barri?

Encara que recent és històric: l'1 d'octubre del 2017. Recordo el dia abans baixar al meu col·legi electoral, l'Infant Jesús, i tenir una sensació brutal de comunitat entre gent jove i gran. Vaig anar al supermercat i vaig comprar aigües, suc i cacaolat per als qui es quedaven a

passar-hi la nit (*mentre ho explica es comença a emocionar*).

Encara havia d'arribar l'1-0.

Havia de ser una festa quan a les cinc del matí tots defensàvem l'escola, i poc abans de les nou es va presentar la policia (*es torna a emocionar*).

Ha estat el més bèstia viscut mai?

Una barreja del pitjor i el millor que he viscut mai. Recordo aquelles estrabades als veïns asseguts al terra, la dona amb la cara ensangonada... jo estava mort de por, aquella gent eren *robocops*. I tot el dia patint per si tornaven, sota aquella pluja fina, fins a les vuit del vespre pendents de les furgones que anaven i venien pel carrer Aribau (*l'emoció li provoca llàgrimes als ulls*). És que va ser molt fort, i al final tot per un desengany polític.

Parlant de pair, et costa fer la teva feina?

Les transmissions sí, molt. Als partits de futbol hi he d'anar amb la panxa plena. Si arribo mal alimentat, m'agafa un defalliment. Trobo molt difícil fer una transmissió esportiva per ràdio i queda malament que ho digui jo, però són 90 minuts de desgast físic.

Posem primer més autobusos i després pintem carrers. S'ha començat la casa per la teulada"

L'1-0 (a les portes de l'Infant Jesús) és una barreja del pitjor i el millor que he viscut mai"

Per què decideixes estudiar periodisme?

Era la opció menys dolenta entre les carreres que podia escollir. No havia pensat mai abans a dedicar-me als esports, però hi tenia facilitat, igual que escriure. Va ser fent les pràctiques quan vaig descobrir que tenia aquesta vocació.

Com és substituir Joaquim Maria Puyal?

És un referent indiscutible, des de tots els punts de vista. Les comparacions amb el Puyal les perdria tot-hom, així que vaig entomar el relleu a Catalunya Ràdio narrant els partits del Barça, amb naturalitat.

Mala època per ser cap d'Esports de TV3?

M'ha tocat la pitjor època, perquè la tele són drets, els quals valen diners. Ara és impossible comprar els drets de l'Eurolliga, com TV3 havia fet molts anys. I els drets per a Espanya d'una temporada de la Lliga de Campions costen gairebé el doble que el pressupost anual de tot TV3.

Una oportunitat per apostar per l'esport femení a la graella.

Aquí els drets no arriben a les quantitats dels homes, però continuen costant molts diners per TV3 ara mateix. El que és una situació anòmala i injusta és que no sapiguem encara quan tornarà la lliga femenina. Ningú té pressa per començar, només les futbolistes.

Es fa bon periodisme esportiu?

Es fa més bon periodisme esportiu del que es diu. La gent es pensa que els periodistes hem d'estar amb bàndols. No! Els periodistes hem d'explicar el que passa. Periodisme és explicar fets contrastats.

La teva és una feina prou manual al segle XXI.

Des de fa 24 anys ha canviat la qualitat del so que perceps l'oient a través de la ràdio, però per la resta és veritat que la meua feina es limita a un micròfon i paper i bolígraf. El mòbil el deixo apartat durant les transmissions.

T'agrada viure una mica en el passat.

Tinc una excessiva afició i gust per la nostàlgia. Pagaria diners per viatjar dos dies al passat, al 1985, i vindria aquí a Galvany. ■

© Elena Bulet

Gespa artificial molt natural

Estalvia aigua i manteniment mínim

Gespa Cornellà és una empresa especialitzada en la col·locació de gespa artificial que va néixer fa uns anys a Cornellà de Llobregat. Fins ara atendien els clients per internet en el seu magatzem. Aquest passat mes de juny han obert un local de cara al públic al carrer del Camp, molt a prop de la plaça Bonanova. Disposen d'una sala d'exposició on mostren els diferents tipus de gespa de què disposen adaptats a cada clima i entorn. Més de 400 cases convertides en llars i 78.000 m² instal·lats en tot Catalunya n'avalen la professionalitat. Des de fa un temps ja arriben a totes parts.

Parlem amb la senyora Glenda Burgos, directora de l'empresa, perquè ens expliqui les característiques de la gespa artificial que ells col·loquen.

En què es diferencia la gespa que vostès instal·len de la natural?

La gespa que instal·lem ofereix un important estalvi d'aigua i requereix un manteniment mínim. Al contrari de la natural, que necessita major atenció i cura. A més, la nostra gespa sempre està perfecta, els 365 dies de l'any.

La gespa que vostès col·loquen s'assembla a la que coneixem de les instal·lacions esportives?

No, són molt diferents. Els nostres models estan realitzats per al paisatge de cada llar. En destaca la suavitat i l'aspecte real en l'entorn. És molt

còmode. Si té una mascota el podrà comprovar a l'instant.

Com es realitza la instal·lació?

Varia segons el terreny. Pot ser en tota mena de superfícies, paviments o terra. Per a nosaltres són molt importants els detalls. Per exemple, en l'orientació/sentit, unió de les peces i un correcte anivellament en el cas de realitzar-lo sobre terra per a una bona instal·lació.

El cost és major que el natural?

No, el cost és menor si ho comparem anualment. La inversió només és inicial i s'amortitza ràpidament. Sempre estarà verd sense reg programat, ni control de plagues. No requereix dedicació. La seva cura és molt simple.

De quins tipus disposen?

Disposem de diversos tipus tant per a paisatgisme com per a esdeveniments socials. En varien les característiques depenent de les necessitats i ús: nens, parcs, mascotes, piscina, barbacoes, decoració, etc.

Quins altres avantatges en voldria destacar?

La gespa artificial respecta l'entorn, és sostenible i 100% ignífug. Redueix l'impacte mediambiental, atès que no és necessari el consum d'aigua i energia. No produeix al·lèrgies i evita els insectes. Té una durada comprovada superior als 20 anys.

c/ del Camp, 82
Tel. 931 858 989 / M. 640 073 498
info@cespedcornellà.com
www.cespedcornellà.com

Entrevista al Regidor del Districte

© Sergi Alemany

ALBERT BATLLE: “Som una família arruïnada. Les xifres són esborronadores”

CARME ROCAMORA

Ara fa un any prometia en una entrevista en aquest diari que no estaria a la “llista de regidors desapareguts”. Creu que està complint amb la seva paraula?

Vaig dir que seria un regidor de proximitat i crec que així és. Però estem en un any atípic perquè no hem pogut gestionar el pressupost i estem en fase de reprogramacions. Per tant, s’ha de suplir això amb altres coses com el diàleg amb els veïns i la planificació de projectes de futur. Em vaig comprometre que no seria un regidor desaparegut i crec que la relació amb el teixit associatiu i amb la ciutadania l’hem fet.

Ha rebut crítiques per la seva intenció de deixar la regidoria si encapçala una candidatura a la presidència de la Generalitat...

Jo reivindico el dret a fer política. Alguns dels grups que m’han criticat ocupen més d’un càrrec: el president d’ERC i la presidenta de JxCat a l’Ajuntament són diputats al Parlament. Tinc el perfecte dret a fer política. I vaig dir, i continuo dient, que seré al districte fins a l’últim moment. Ens podran retreure si les coses les hem fet millor o pitjor, però la dedicació no ens la podran retreure.

Què vol dir fins a l’últim moment?

Fer qualsevol previsió de futur és absolutament impossible en el país que estem. Torra deia que la legislatura estava esgotada, i ara ja estan pensant que les eleccions siguin l’any que ve. Jo he fet una proposta de

futur en clau catalana, però serà operativa quan es convoquin eleccions.

Quan es convoquin eleccions, deixarà de ser regidor?

Deixaré de ser regidor en el moment que em presenti. Si soc candidat a les eleccions, en el mateix moment que ho sigui, dimitiré. Però una cosa que semblava imminent en aquests moments està en un futur molt incert i mentrestant s’ha de treballar en el dia a dia de la ciutat i del districte. Això ho tinc clar.

Quin és el seu diagnòstic de les coses més urgents per abordar avui al districte?

Fer funcionar el districte. Això s’està fent: hi ha hagut una bona gestió dels serveis públics durant la crisi pel coronavirus. Una altra cosa són els grans projectes de legislatura que estan alents i que haurem d’afrontar un cop haguem fet la reprogramació de tots els projectes que teníem.

Reprogramacions és una paraula que espanta molt al veïnat: sembla una excusa.

Som una família arruïnada. Quan dic “família” vull dir ‘el país’, i les xifres són esborronadores. Veurem què passarà, però qualsevol perspectiva de futur és irresponsable. Hem de saber primer amb què comptem, i a partir d’aquí veure què podem fer. Ha de quedar ben clar quines han de ser les prioritats als districtes i com quedrem això amb les xifres que tenim. Seria un acte d’irresponsabilitat absoluta dir que “això es farà sí o sí”.

.....
“Ens podran retreure si les coses les hem fet millor o pitjor, però la dedicació no ens la podran retreure”

.....
“Si soc candidat a les eleccions, en el mateix moment que ho sigui, dimitiré”

Això vol dir que projectes com la Biblioteca de Sarrià no estan assegurats?

És un projecte emblemàtic i lluitaré com sigui per a què pugui tirar endavant. Igualment amb la superilla de la Bonanova, les actuacions absolutament necessàries als barris de muntanya i el bus del barri. Aquests són els projectes i haurem de veure de quina manera els abordem.

Hi lluitarà, però no ho garanteix.

Seria una tragèdia que no es fes. Molt trist. Lluitaré per a què es facin, però haurem de veure com. Ho sabrem aviat.

Veu futur al carril bici que es reivindica per a tota la Via Augusta?

Vaig visitar el primer tram que ja funciona, i el projecte de futur és poder fer-lo a tota la Via Augusta. Tant de bo li poguéssim donar un caràcter de carrer Major, però la pacificació és complexa i hi anirem donant passes. Fa un any no sé si ens haguéssim atrevit a dir que fariem aquest petit tram que hem fet.

Durant l’estat d’alarma es van anunciar grans obres de transformació urbanística arreu dels districtes i en especial a zones com la Via Laietana o la Gran Via, però gairebé cap al districte. Sarrià – Sant Gervasi torna a estar a la cua.

Això no és veritat, hem de lluitar contra aquest complex que estem

a la cua: em nego, com a regidor, a acceptar això. Sarrià – Sant Gervasi és probablement el millor districte de Barcelona pel nivell de vida que hi ha. Per tant, alerta amb tirar-nos pedres a la teulada. S’ha fet pacificació a tota la ciutat i aquí també.

Però no s’hi han fet grans transformacions.

Probablement serà el districte amb més metres quadrats d’ampliació per a la restauració.

Ara sembla que es desencalla, però va donar la sensació que es deixava abandonat un símbol com el Tramvia Blau.

No he dit mai que sigui un projecte de remodelació a immediat termini. El que és prioritari ara és el nou funicular del Tibidabo. Torno a repetir que som una família arruïnada.

La Buenos Aires, però, sí que s’ha desencallat, pel que sembla.

Hi ha un projecte per donar a aquest equipament el caràcter dotacional d’interès. És un espai que pot cobrir mancances del districte com, per exemple, una residència de gent gran. El que està clar és que és en un barri perfectament dotat amb Centre Cívic, Biblioteca i l’antic mercat. La Casa Buenos Aires no serà un centre cívic: serà per a una cosa que interessi realment i objectivament al barri.

Si finalment l’edifici no va a terra, ha estat gràcies als joves que l’han ocupat?

Aquí hi ha hagut una conjunció d'interessos dels veïns i d'interès general de la ciutat.

No m'ha contestat.
Ja sap què en penso.

En els últims anys bastants edificis s'han ocupat per joves que reivindiquen falta d'espais.

La problemàtica més important ara és probablement l'habitatge per a joves i famílies. Però no crec que el problema més important sigui destinar espais d'activitats per a joves que no es poden realitzar. Mirant el llistat d'equipaments, estem ben servits. El que no pot ser és que cadascuna de les entitats del barri vulgui tenir un local propi: no és funció nostra facilitar això. Nosaltres hem de facilitar equipaments realment necessaris.

Diu que estem ben servits, però per exemple hi ha dos barris sense biblioteca. A Galvany, sembla que finalment Muñoz Ramonet no en serà l'opció.

No està decidit què es farà allà i ja ho anirem mirant. Serà un equipament de barri. Em penso que una biblioteca no, perquè ja tenim la Joan Maragall i, per proximitat, les de Gràcia i l'Eixample. Però crec que Muñoz Ramonet és un dels projectes de futur per dotar Galvany d'un equipament comunitari.

Com valora l'actitud del veïnat del districte durant el confinament?

Igual que la del conjunt de la ciutadania: molta responsabilitat i molta preocupació. Les xifres sanitàries han estat raonablement bones i les d'infracció són de les més baixes de la ciutat. Aquí hi ha ajudat l'actitud responsable, però també la morfologia urbana i residencial de Sarrià i Sant Gervasi. Em preocupa que és un districte jove i la inconsciència de determinats sectors que fan botellada cada nit.

L'altre dia mateix, al carrer de Marià Cubí, s'hi va tancar una festa amb 58 persones.

És un acte d'insolidaritat total i d'absolut repudi. Aplicarem els instruments de sanció de la forma més contundent que faci falta.

La gent té la percepció que les multes no arribaran.

S'estan tramitant: és un procediment no gens fàcil, però arribaran en els mesos vinents.

Un missatge als veïns?

Ens en sortirem. La situació no és fàcil, però hi ha voluntat de fer-hi front amb energia. ■

.....
"Hem de lluitar contra aquest complex que estem a la cua: em nego, com a regidor, a acceptar això"

.....
"La Casa Buenos Aires no serà un centre cívic"

.....
"No és funció nostra facilitar un local propi a cada entitat del barri"

.....
"Les multes (durant la pandèmia) arribaran en els mesos vinents"

WUNDER TRAINING

VOLS COMENÇAR A CUIDAR-TE?

Vine a Wunder Training i dissenyarem el teu pla d'entrenament personalitzat, només et faran falta 60 minuts, un o dos cops per setmana.

- FORÇA
- RESISTÈNCIA
- MOBILITAT
- ENTRENAMENT FUNCIONAL

Completa el teu entrenament amb:

- TERÀPIA MÈDICA D'ESQUENA
- FISIOTERÀPIA I OSTEOPATIA

Consulta preus i condicions al nostre web

Mostra aquest anunci a recepció i aconsegueix:

1a sessió gratuïta

- + Inscripció gratuïta
- + Welcome Pack amb motxilla de regal

*Pots ensenyar una foto de l'anunci a recepció. Oferta vàlida fins al 15/10/2020

La protectora d'animals de Guarda Anton, un espai per visitar i compartir

© Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

ROSER DÍAZ

Si voleu adoptar o apadrinar un gos o un gat, a Barcelona hi ha dues protectores. Una a la Rabassada i l'altra al carrer de Guarda Anton: la Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona. La protectora de la Rabassada és de caràcter públic i empara gossos que es troben al carrer o que per alguna circumstància els condueixen fins allà els Mossos d'Esquadra. La del carrer Guarda Anton (a prop de l'avinguda del Tibidabo) és de caràcter privat: els animalets que tenen, gossos i gats, provenen de donacions perquè, per diverses circumstàncies, els seus amos no els poden atendre.

Una protectora amb història: Guarda Anton

Enric Solé és l'encarregat. Explica que la història de la protectora és difícil de seguir. Els documents originals de constitució es van perdre, i només a l'arxiu de Sant Cugat se'n pot trobar alguna informació. Diu que el fundador de l'associació va ser el Comte de Sert, l'any 1944. Aquest noble vivia en una casa de l'avinguda Tibidabo i era propietari dels terrenys de l'actual protectora. Es desconeix si l'ús inicial va ser per a animals propis o bé ja es va constituir com un centre d'acolliment. La societat fundadora la integrava el Comte de Sert, un veterinari militar i un tinent (president, secretari i tresorer). L'any 1969 es va fer la declaració de societat d'utilitat pública.

Espai per als gossos

© Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Als anys 80 es va construir una estructura nova amb aportacions populars i de famosos de l'època. Quan el Comte de Sert va morir, la gestió de l'entitat la va continuar la seva esposa. A la fi de l'any 1996, la gestió del centre va passar a una Junta composta per voluntaris. Des d'aleshores, cada tres anys es fan eleccions i s'escull d'entre els voluntaris de certa antiguitat una junta executiva amb un president.

Els animals i la seva problemàtica

A Catalunya, com al País Basc, no es permet per llei sacrificar els animals, fora que estiguin malalts i no hi hagi alternativa. A Guarda Anton es reben unes deu trucades diàries per sol·licitar que s'acullin nous animals, mentre que el ritme d'adopcions és d'aproximadament unes 40 al mes (entre 22 i 26 gossos i 12 i 14 gats). L'entrada d'animals és bastant regular al llarg de l'any, si bé hi ha dos pics petits: un a l'abril i al maig (animals regalats per Nadal) i un altre en arribar les vacances d'estiu. Actualment, la causa més comuna que obliga a portar els animals a la protectora són els

Pati interior de jocs que separa l'espai dels gossos i el dels gats

desnonaments, les pressions pels lloguers de pisos (on els animals no estan ben vistos, o bé perquè els amos no poden pagar un habitatge i han de viure a una habitació), a part de les morts de propietaris amb la consegüent negativa dels hereus de voler atendre les mascotes.

Voluntaris, socis i padrins

Són tres figures les que sostenen la funcionalitat de la protectora. Els voluntaris fan tasques diàries de passeig i d'acompanyament dels animals, que surten un mínim de dos cops al dia. També hi ha un pati a la mateixa entitat, on poden córrer i relacionar-se. Molts voluntaris són socis o padrins. Els socis aporten 10 euros al mes en concepte de tasques de manteniment, menjar, neteja, etcètera. Aquestes aportacions, igual que les que fan els padrins, son per ajudar al manteniment del refugi. Els padrins focalitzen el donatiu a través d'un animal determinat, encara que evidentment les seves aportacions repercuteixen en el conjunt de la instal·lació. En aquest moment, hi ha 1.080 socis.

Tràmits per adoptar

Si es vol adoptar qualsevol dels animals, podem anar-hi personalment, o bé podem fer una elecció a través de la pàgina web www.protectorabcn.es. Després truquem al 934 170 124 per demanar hora. Ens presentaran l'animal i ens explicaran la seva procedència i el seu caràcter. I també el podrem passejar una estona pel conèixer-lo una mica més. A la fi omplirem un contracte d'adopció i ens l'entregaran amb xip i esterilitzat, després d'un pagament simbòlic. Personalment, fa sis anys que vaig adoptar un gosset, i tinc una experiència immillorable. Ho recomano! ■

Interior d'una caseta de gats

Espai per als gats

Espai Putxet
Sarrià-Sant Gervasi

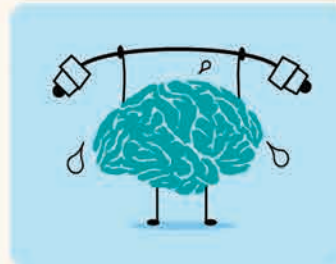
Tallers de tardor

de setembre
a desembre
de 2020

Des de l'Espai Putxet us oferim un ampli ventall de tallers culturals per a totes aquelles persones amb inquietuds i ganes d'aprendre.

Les inscripcions als tallers seran a partir del 8 de setembre, de dilluns a divendres, de 10 a 13 h i de 16 a 20.30 h, i dissabtes de 10 a 13.30 h.

PERSONES GRANS

TALLER DE MEMÒRIA

Dimecres, de 10.30 a 11.45 h
Del 30 de setembre al 18 de novembre
Preu: 42,59 € (10 hores)

TAITXÍ, SALUT I MOVIMENT (ONLINE)

Dimarts, d'11.30 a 13 h
Del 29 de setembre al 17 de novembre
Preu: 51,11 € (12 hores)

LA INFORMÀTICA I LES TEVES COSES

Dimarts, de 10 a 11.45 h
Del 29 de setembre al 17 de novembre
Preu: 59,63 € (14 hores)

TALLERS PER A TOTHOM

LET'S TALK! (CONVERSA EN ANGLÈS)

Dijous, de 10 a 11.45 h
De l'1 d'octubre al 19 de novembre
Preu: 72,33 € (14 hores)

MILLORA EL TEU ANGLÈS!

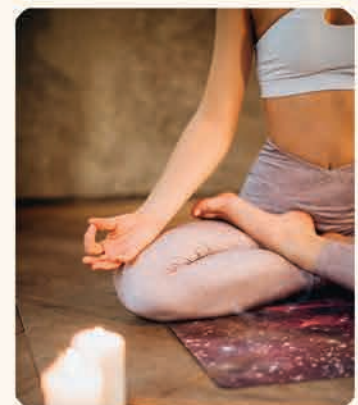
Divendres, de 10 a 11.45 h
Del 2 d'octubre al 20 de novembre
Preu: 72,33 € (14 hores)

EL JAPÓ, LLENGUA I CULTURA NOU! (ONLINE)

Dilluns, de 18.30 a 20 h
Del 28 de setembre al 16 de novembre
Preu: 54,26 € (10,5 hores)

HATA IOGA (ONLINE)

Dissabte, de 10 a 11.30 h
Del 3 d'octubre al 21 de novembre
Preu: 54,26 € (10,5 hores)

Per a més informació i inscripcions en línia:
www.espaiputget.com

C/ Marmellà, 13 · 08023 Barcelona · Telèfon: 93 418 60 35

Història

Els orígens del Farró

PEP ARISA

Al segle XVII i fins ben entrat el segle XIX, gran part del territori que avui ocupa el barri del Farró era propietat d'ordes religiosos. El gener de 1626, els Carmelites Descalços de Barcelona fundaren, aprofitant la torre i finca de la senyora Mariagna Mitjà, el convent de Nostra Senyora de Gràcia, conegut com els Josepets. La propietat s'enfilava, Putxet amunt, fins al cim del turó, i el límit occidental de la finca arribava fins a l'actual carrer de Vallirana. Una mica més avall, per sota del carrer de Septimània, aleshores un camí termener, la Congregació de l'Oratori de Sant Felip Neri de Barcelona, els pares felipons, hi tenien des del 1689 també una gran finca, amb una torre o masia. Era el nucli i centre logístic d'una extensa explotació agrícola que, per proximitat amb el convent de Nostra Senyora de Gràcia, era coneguda pels pares de l'Oratori com la Torre de Gràcia, i més endavant, pels veïns, com la Torre dels Capellans. La plaça i el carrer de La Torre deuen el nom a aquesta finca.

El Farró al segle XVIII, un paisatge rural

Entre els anys 1763 i el 1835, s'efectuaren diversos pactes entre els responsables de la Congregació de Sant Felip Neri i diferents pagesos del terme, autoritzant-los a plantar vinya i a explotar alguns camps de la finca. El Farró, com molts altres indrets de Sant Gervasi, era durant aquells anys fonamentalment terreny agrícola ocupat principalment per vinyes, però també amb camps d'ametllers i garrofers i, en menys quantitat, cereals (blat, ordi i civada) i, on hi havia aigua, algun hort. També hi havia algunes masies i torres senyoriales: Can Regàs, casa pairal dels aristòcrates Espanya-Orcau, situada entre els carrers de Lincoln, Laforja i Madrazo; Can Tut, on avui hi ha els carrers de Buscarons i Teodora Lamadrid; i Can Buscarons, finca on després s'obriren els carrers de Manuel Angelon, Pàdua, Rios Rosas i Putxet. També hi havia la Casa Delaforge, comprada el 1776 pel comerciant de teixits Pere Delaforge i Grau, situada on ara hi ha els carrers d'Alfons XII i Laforja.

Entre 1796 i 1797, el fabricant d'indianes Silvestre Farró adquirí a diversos propietaris de Sant Gervasi de Cassoles algunes peces de terra, situades entre la riera de Sant Gervasi i un antic camí, l'actual carrer de Saragossa, que pujava

cap al Putxet. Hi va obrir un carrer i hi construï unes cases, les façanes principals de les quals donaven a la vorera més solejada del vial. El nou carrer (l'actual de les Santjoanistes) va ser conegut amb el nom de carrer d'en Farró. Aquell racó, encara molt despoblat, del terme de Sant Gervasi, donà nom al barri de Farró.

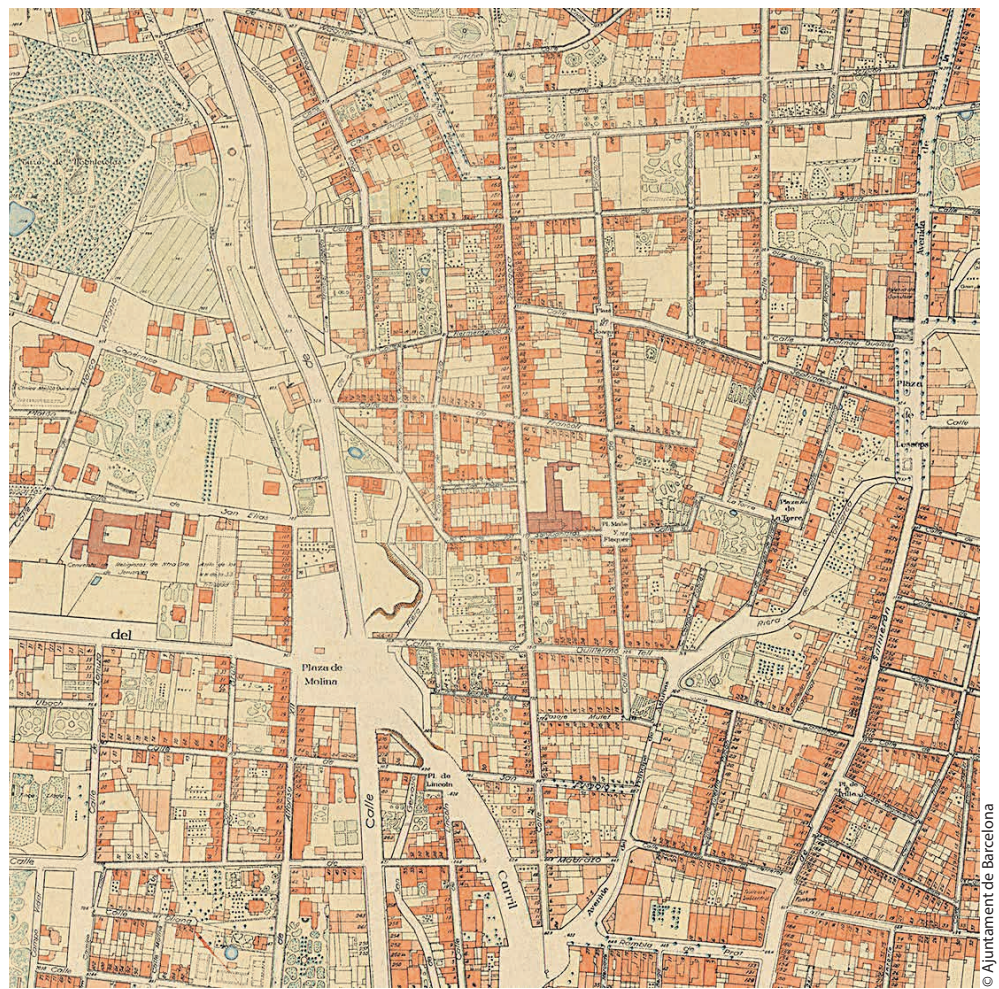
A partir de l'any 1849, nous propietaris hi anaren construint més cases. Eren majoritàriament cases de poble: plantes baixes amb un o dos pisos com a màxim, amb terrat i la majoria amb teulades. Amb les façanes alineades al carrer sovint tenien, al darrere, un petit pati o hort.

El procés d'urbanització

A partir de l'any 1845 nous propietaris-promotors com Ferran Puig, Joaquim Castanyer, Baltasar Bosch, Josep Bertran i, principalment, Joaquim Ferret i Mandri continuaren urbanitzant el Farró. Cap municipi no tenia res planificat: l'única obligació dels promotors era sotmetre el projecte d'urbanització a l'Ajuntament, que, normalment, l'aprojava amb l'única condició que es respectés l'amplada dels carrers i s'hi fessin voreres.

El boom urbanitzador i immobiliari havia començat. El 15 d'abril del 1852, fins i tot el conservador *Diario de Barcelona* publicava una informació en què denunciava que a Sant Gervasi "algunos aficionados toman a censo propiedades rústicas con ánimo de convertirlas en urbanas y de buscar en ellas una especulación". El municipi de Sant Gervasi de Cassoles passà dels 376 habitants del 1846 als 2.512 el 1851, gairebé el doble el 1878, i als 9.174 el 1893. Aquests augments de població incrementen les àrees urbanitzades i el nombre d'edificis. L'any 1860, l'Ajuntament va partir el terme en tres districtes, dividits alhora en dos barris cadascun: al districte 3r, del Putxet, hi havia els barris de Beltran i de Farró. El nom de Farró esdevingué, a partir de llavors, formalment i oficialment, el nom del barri.

També s'anaren millorant les comunicacions al Farró. Per salvar la riera de Cassoles que separava el barri de la vila de Gràcia, es van fer dos ponts, construïts entre els anys 1871 i 1878. Poc abans, el juny de 1863, s'inaugurà el Ferrocarril de Sarrià i el 1880 el Tramvia de Vapor, que, amb origen a la plaça de Catalunya de Barcelona, passant pels carrers de Guillem Tell i

© Ajuntament de Barcelona

Plànol del Farró, de Vicenç Martorell, de 1928. El barri estava situat al sud dels turons de Monterols i del Putxet, entre les rieres de Sant Gervasi i de Cassoles, aleshores en procés d'urbanització. A sota, l'església dels Josepets, la parròquia de la gent del Farró, a finals del segle XIX. (Arxiu Municipal de Districte de Gràcia)

Saragossa, conduïa fins a la plaça de l'Ajuntament (avui de Frederic Soler). Molts altres propietaris-promotors aprofitaren l'oportunitat i s'afegiren als qui ja havien iniciat l'empenta immobiliària a Sant Gervasi de Cassoles i, concretament, al Farró: els Espanya-Orteu, Antoni Matas —de sobrenom Buscarons—, Francesca Pou —vídua de Volart—, Joaquim Roca i Pi, Antoni Mulet o Francesca Bofarull.

Sant Gervasi i el Farró es convertiren en un lloc ple de torretes enjardinades, cases unifamiliars i alguns edificis amb pisos de lloguer. Un important nombre de professionals, petits artesans i comerciants, alguns procedents de la mateixa ciutat de Barcelona i d'altres migrants de comarques s'hi anaren instal·lant. Hi vingueren a

viure, al barri, i el consolidaren una incipient classe menestral i de petita burgesia.

Al cor del Farró, l'any 1880, hi portaren el seu convent les monges Comanadores de Sant Joan de Jerusalem, les Joanes. Compraren i adaptaren la 'casa de l'amor' i la nau principal de la fàbrica de filats de cotó que en Francisco Carbonell tenia al carrer Saragossa xamfrà amb el de Santjoanistes. Com que la inicial capella del nou convent els resultà insuficient, hi van fer construir un nou temple que va ser consagrat la diada de Sant Joan el 1882. Fou l'única església, amb una certa cabuda, que, a més de la dels Josepets, hi havia al barri.

Encara són molts els vestigis que resten al Farró d'aquella època: el més antic és l'església barroca dels Josepets, de l'any 1687, "la parròquia" del Farró. També el traçat de carrers, passatges i places de les velles urbanitzacions; nombroses cases; torretes i alguna gran mansió, com la torre dels marquesos de Julià (avui l'escola Poeta Foix); un bon nombre de jardins i patis privats o la font de la plaça Molina. Elements, tots ells, d'un paisatge urbà que donen al barri encant, singularitat i també, i molt important, orgull i goig de viure-hi. ■

Al web publiquem la versió completa d'aquest article.

**Descarrega't
el programa
d'activitats
i tallers del
trimestre!**

ACTIVITATS
LES VEUS DE LA REPÚBLICA
ELS CAFÈS CIENTÍFICS
ELS CAFÈS LITERARIS
L'ÒPERA ENTRE BAMBOLINES
MATINALS FAMILIARS
NADONS A LA CASA ORLANDAI
BENVINGUDA A LA CASA

TALLERS
EXPRESSIÓ CREATIVA
ACTIVITAT FÍSICA
IDIOMES
CULTURA I ARTS
SOSTENIBILITAT
FEMINISME
COS I MENT
INFANTIL I JUVENIL

C. de Jaume Piquet, 23
08017 BARCELONA
TEL: 93 252 42 62
info@casaorlandai.cat

Horari d'atenció al públic:
De dilluns a dissabte,
de 10 a 14 h
i de 16 a 20 h
Diumenge tancat

Inscripcions als tallers i activitats
a partir del 7 de setembre
casaorlandai.cat
barcelona.cat/cccasaorlandai
presencialment a la Casa Orlandai

associació cultural
casaorlandai

**Districte de
Sarrià-Sant Gervasi**

**Ajuntament de
Barcelona**

SEMBLANCES

Maria Girona i Benet

MANUEL CASTELLET

Si jo presentés Maria Girona com la muller d'Albert Ràfols-Casamada, potser molts lectors la reconeixerien exactament com la muller del pintor, escriptor, poeta i pedagog. I, efectivament, així va ser, 47 anys de matrimoni des del 1952, una llarga vida junts en què la pintura esdevingué mitjà de creixement, de complicitats i d'equilibris en la parella.

Però Maria Girona va tenir una vida i una personalitat pròpies, de les quals considero que val la pena parlar. Va néixer a Barcelona el 25 de març de 1921, va aprendre l'ofici de pintar al taller del seu oncle, Rafael Benet i Vancells, al carrer de Muntaner, a l'extrem sud-est del barri de Sant Gervasi, i a Tossa de Mar, on la família tenia casa. Uns inicis que va consolidar a l'Acadèmia Tàrraga, una escola de dibuix i pintura del carrer Plató, també a Sant Gervasi. Allà, va coincidir i conèixer qui seria el seu marit.

La Maria, l'Albert i altres artistes van formar el grup Els vuit, i ella va començar la seva trajectòria professional amb una exposició col·lectiva del grup a la Sala Pictòria, a Barcelona, l'any 1946.

A finals dels anys 40, poc abans del casament amb Albert Ràfols, va iniciar una intensa activitat artística que la va dur durant cinc anys a França, Bèlgica, Holanda i Anglaterra i va exposar a Barcelona, a Madrid i a París, al Museu d'Art Modern, en l'exposició "Fleurs et nature mortes". De caràcter observador, aprenia del seu entorn cultural, de les característiques històriques i de les seves experiències quotidianes. Els seus quadres cerquen la puresa i hi predomina el paisatge i els interiors i domina el color pla per damunt d'altres característiques, amb uns plantejaments plàstics que mostren la independència de l'artista.

La parella va anar a viure al quart segona del número 47 del carrer d'Escipió,

Maria Girona i Benet: Flor Blanca. Fotografia cedida per l'Institut d'Estudis Catalans

al Putxet, novament a Sant Gervasi. Aquell edifici de cinc plantes es va convertir en un nucli d'art i cultura, ja que just a sota del seu pis s'hi van instal·lar el cosí de la Maria, Jordi Benet, i la seva muller, Mercè Domínguez, i al mateix replà que aquests, Jaume Sunyer, fill del pintor Joaquim Sunyer, i la seva muller Monique. Aquell nucli va durar gairebé 30 anys, fins que la Maria i l'Albert es van traslladar, primer, a una casa amb ascensor del mateix carrer Escipió i, després, a l'avinguda de la República Argentina.

Maria Girona fou cofundadora (l'any 1961) i professora de l'Escola Elisava, que impartia ensenyaments de disseny gràfic, disseny industrial i interiorisme. Fou creada en el marc de la Fundació Institució Cultural del CIC (també a Sant Gervasi), de la qual ella es va acabar separant, fins que l'any 1967, amb el seu marit i altres intel·lectuals, van crear l'escola Eina en una torre postmodernista de Sarrià. Predominaven a Eina les idees de la Bauhaus, en particular la *Gestalttheorie* (teoria de la forma), que es concretava en la desmaterialització de l'obra d'art i en la preponderància atorgada al concepte, més que no pas a l'objecte com a tal.

Compromesa amb Barcelona i amb Catalunya, l'any 1977 va rebre el Premi d'Arts Plàstiques de l'Ajuntament de Barcelona i l'any 1998 la Creu de Sant Jordi. L'any 2000 va donar a l'Institut d'Estudis Catalans l'oli sobre tela *Flor blanca*, que il·lustra aquesta nota biogràfica. Ens deixà a Barcelona el 8 de març de 2015, poc més de cinc anys després que el seu marit. ■

Cultura popular

Els barris de muntanya celebren les festes majors

CARMEN ROCAMORA

Vallvidrera, Can Rectoret, Mas Guimbau i Can Castellví han estat els únics barris del districte que han tirat endavant el seu programa de Festa Major. Al Farró, per exemple, malgrat tenir el programa preparat, les restriccions d'aforament dictades per la crisi sanitària els va fer

© Carme Rocamora

decidir cancel·lar les activitats, i semblantment, a Sarrià la comissió ha decidit no fer-les per les dificultats a l'hora de controlar aforaments i altres dificultats que no es veien capaços d'afrontar.

A Vallvidrera la festa va començar el dijous amb els pregoners, que, malgrat que porten relativament poc temps al barri, en aquest any i mig l'empremta dels quals ha estat enorme. Així, quatre joves de la Casa Buenos Aires van ser els encarregats de pronunciar-lo, en un discurs en el qual van reivindicar construir comunitat com a antídote a qualsevol crisi: "Desplegar el suport mutu, construir colze a colze amb el veïnat i amb tota aquella gent que creu que un món millor no només és possible, sinó necessari". Després del pregó els assistents van gaudir d'un concert a càrrec de Xavi Lozano.

A Mas Guimbau i Can Castellví es va fer una cursa d'orientació i dos sessions de cinema: una d'infantil i una altra per a adults. A Can Rectoret també es va celebrar cinema familiar a la fresca i una sessió de circ. ■

Cinema

L'Ohlalà arriba aquest octubre amb més de 15 títols inèdits

ANA RUBIÓ

La tercera edició del festival de cinema francòfon Ohlalà arriba aquest octubre —de l'1 al 8— a l'Institut Francès després d'haver estat ajornat el mes de març arran del coronavirus. Combinarà projeccions de manera presencial tant a l'Institut com a la Filmoteca de Catalunya, i també se'n faran en línia mitjançant Filmin. El projecte acollirà més de 15 títols, la majoria, inèdits a Catalunya.

En el programa d'aquest any abunden les òpera prima i "hi ha molt talent jove", segons van explicar en roda de premsa

les codirectores Mélody Brechet-Gleizes i Ana Belén Fernández, que també han buscat l'equilibri per presentar obres fetes tant per dones com per homes.

En total, es podran veure 16 títols, nou dels quals formen part de la secció oficial a competició. Fora de concurs es podran veure les pel·lícules d'inauguració i clausura, a més de la retrospectiva dedicada a l'actriu francesa Nathalie Baye, que serà la madrina d'honor.

Alguns dels títols que formen part d'aquesta edició són els següents: *La belle époque*, que donarà el tret de sortida; *Notre Dame*, que posarà fi a les jornades; *Les éblouis*; *Antigone* i *Camille*, entre molts d'altres. A la pàgina web del festival es poden consultar els horaris de les projeccions i les xerrades, així com la manera de reservar entrada i accedir a Filmin. ■

Superservis

Supermercats des de 1945

!! Nou servei a domicili amb furgoneta!!

Les nostres botigues:

- Vallirana 21 93.368.45.71
 - Major de Sarrià 85 93.203.04.94
 - Avinyó 11 93.317.53.91
 - Aribau 156 Fruiteca 93.218.10.58
- i també estem al Vallés Oriental (Parets)
Obert de dilluns a dissabte: 09:00 - 21:00h

Arribem a tot arreu: Bonanova, Monterols, Galvany, Turo Park, Farró, Putget, Sarrià....

Tenim de tot! xarcuteria, carnisseria, fruiteria, totes les seccions i departaments...

VISITI'NS

gràcies per escollir-nos

EL RELAT

L'altra i tu

MÒ BERTRAN

Segurament creus que em va costar trobar una casa, trobar el poble adequat. Doncs no. Caminava darrere del noi pels carrerons empedrats, amb les cases de pedra i els porticons tancats. La casa era al fons del carrer principal. Al rebedor, un moble antic, amb dos calaixos, que vaig suposar buits. Al menjador, una taula amb quatre cadires i un llum que penjava del sostre. Un gerro amb flors seques damunt la taula. Una finestra molt gran, que feia l'estança lluminosa. A l'habitació principal, un llit ample, una tauleta petita al costat, amb un llum, i un armari de fusta.

No hi havia res més, i jo no esperava res més. Tu saps que el que volia era ben poc. Que sempre he necessitat poc i que el que tinc m'agrada mantenir-ho: soc un conservador. Aquest cop no ho havia sabut fer, i per aquest motiu havia de començar de nou, de zero, en un poble d'interior, petit. Minúscul. És el que acabava de trobar. El poble i la casa perfectes. A tu també t'hauria agradat, el poble i la casa. Però precisament el que intentava era allunyar-me de tu, fugir de tu. També ho sabies, això. M'acabaves de deixar després de tres anys junts. Jo t'havia insistit que no ho fessis i tu vas preferir escoltar-te a tu mateixa.

Vaig llogar la casa. M'hi vaig traslladar amb un parell de viatges en cotxe, il·lusionat, fins i tot. Tenia casa, amb aigua, llum, gas, bany, taula, cadira i llit. Jo hi vaig afegir l'ordinador portàtil, els llibres, una mica de roba i una mica de menjar. Poca cosa més. Iniciava la meua nova vida.

La vaig voler començar presentant-me a la veïna, una dona desperta, curiosa, xerraire, amb qui m'havia creuat el dia que vaig venir a veure la casa. Ens vam presentar. Lluís. Adela. Encantada de tenir un veí, per fi, em va dir. Aquest poble és tan petit que ens tenim tots avorrits.

El que m'havia dit era exactament el que volia sentir: era el que jo havia anat a buscar-hi. Content, vaig tornar a casa i vaig inaugurar el despatx, des d'on enviaria tots els articles i des d'on finalment acabaria la novel·la. Al menjador, de cara a la finestra que donava al carrer. La meua vista era la porta de l'Adela. Si aixecava més els ulls també podia veure els camps de blat, al fons. La porta de la

© Gloria Mora @glibria_mora_9

veïna sempre era tancada, només s'obria a les deu del matí, quan l'Adela sortia a comprar amb el cistell, al poble del costat, i a les sis, quan l'Adela sortia a passejar, potser fins a la plaça, on probablement es trobaria amb la Roser, en Ramon i la Conxita, i la Mercè. Els altres quatre habitants del poble.

Ja feia cinc dies que era al poble. Hi vaig aterrar amb prou menjar i quasi no sortia de casa: veia el món, que ara eren els camps de blat, des de la finestra. Vaig treballar com mai, per foragitar-te del cap.

Dissabte vaig decidir treballar en la novel·la. Abans de les vuit del matí ja

era assegut davant l'ordinador. Vaig respirar fondo i vaig mirar per la finestra, ben oberta, els camps de blat i la porta tancada. Tot era conegut. Tot estava bé. A les vuit en punt es va obrir la porta de l'Adela. Atònit, vaig veure sortir-ne la teua cua de cavall, la teua bossa d'esport, la teua jaqueta amb caputxa. Vas aixecar la mirada i em vaig sorprendre de trobar-te més alta, més prima,

abans de les vuit. La porta es va obrir, la cua de cavall, les cames llargues, la bossa d'esport. La mirada amunt. Aquest cop, un somriure. Tornada a les dues. Sortida a les set, tornada a les nou. Porta tancada fins l'endemà. Vaig anar a fer-me el sopar. La previsibilitat dels seus horaris s'anava convertint en un al·licient motivador per posar-me ben aviat a treballar i quedar-m'hi.

Dilluns a les vuit i deu, la porta continuava tancada. No es va obrir fins a les deu. L'Adela va sortir a comprar.

— Vols alguna cosa, noiet?

Li vaig encarregar pa i ous. De pagès, sí, gràcies. Quan va tornar, vaig esbrinar tot el que necessitava. La filla ve cada divendres a la nit, tard. L'endemà es lleva aviat per anar a nedar, al poliesportiu, quinze minuts en cotxe, sempre a la mateixa hora, sempre la mateixa estona, fins al migdia. Al vespre surt a córrer, sempre a la mateixa hora, sempre el mateix recorregut. És meticulosa. Diumenge a la nit torna a la ciutat, on treballa i viu.

Dissabte, a les vuit, ens vam somriure. Vaig treballar tot el dia i a quarts de set vaig sortir amb la bicicleta. La vaig esperar, de manera que semblés una casualitat, al creuament del riu, tornant al poble. Es va sorprendre de trobar-me allà, pensava que jo només treballava. Vaig baixar de la bici i vam tornar junts, caminant.

Les coincidències van continuar un parell de caps de setmana més, i al quart, la vaig convidar a pujar a casa. Conscient que li costaria dir-me que sí. Però l'Adela ens havia escoltat des de la seva finestra i la va animar, sense contemplacions. D'aquesta manera vaig aconseguir tornar a fer l'amor amb tu. I vaig adonar-me que per molt que m'allunyés, per molt que em volgués aïllar en un poble mig desert, per molt que la cua fos més rossa i les cames més llargues, i l'amor més salvatge, sempre acabaria follant amb tu. Sempre. ■

LLIBRERIA ONLINE

WWW.LAVOCALDELIS.COM

El teu llibre a casa en 48 hores

Els jardins entre els carrers Bosch i Gimpera i Enric Jiménez

El nucli antic de Sarrià s'estructura al voltant d'un sol eix, el carrer Major de Sarrià, i s'estén entre l'avinguda Foix i la Via Augusta, dos vials construïts sobre les lleres de la Riera Blanca i el torrent de Magoria respectivament.

M. JOSEP TORT

Durant la segona meitat del segle xx, el pla urbanístic de creixement del barri —que es va implementar al voltant del Monestir de Pedralbes—, va incorporar el concepte de "ciutat-jardí", una fórmula que estableix una proporcionalitat entre la part edificada (25 %) i l'enjardinament (75 %).

El conjunt residencial situat entre els carrers Bosch i Gimpera i Enric Jiménez és una mostra d'aquest ideari: una gran illa constituïda per un mosaic de jardins, pràcticament sense tanques ni murs, que serpenteja entre els 20 edificis i les set piscines que conté, sobre un terreny amb suaus desnivells i amb múltiples racons amagats.

El jardí és un exemple d'enjardinament de qualitat, fruit de l'acurada elecció de la vegetació, de l'harmonia en el disseny arquitectònic dels diferents espais i de l'exemplar treball de manteniment dels jardiniers.

En passejar per la vorera del carrer Bosch i Gimpera, se'ns descobreix un jardí amb un atractiu incontestable on podrem observar arbres imponents, conjunts vegetals d'espècies autòctones i ornamentals, arbres fruiters, parterres florits de color i una catifa

de gespa molsuda que entapissa la major part dels racons d'aquest indret. Un petit passatge amagat entre l'exuberant vegetació fa de drecera entre els carrers Bosch i Gimpera i Enric Jiménez. Un racó sorprenent i excepcionalment atractiu.

La presència d'espècies autòctones de la flora mediterrània està representada per conjunts de grans pins pinyoners que s'enlairen sovint per sobre els edificis adjacents, tot mostrant la seva escorça rogenca profundament esquerpada. Pins blancs, oliveres, margallons, llorers i conjunts d'alts i esvelts xiprers, carregats d'una àmplia simbologia. Troanes i baladres, un arbust de llarga i espectacular floració que és tant bonic com tòxic. Altres espècies significatives, com les palmeres canàries i les washingtonies, les troanes, les robínies, les magnòlies, els ficus, els àlbers i els pebrers bords també sovintegen en aquesta illa enjardinada.

Alguns exemplars destaquen per alguna singularitat, sigui la seva grandària, longevitat o forma. Aquest és el cas de tres atzavares imponents situades a l'alçada del núm. 20 de Bosch i Gimpera, que impressionen pel gruix de les seves carneses fulles. Més amunt, una alzina surera remarcable amb un tronc robust i una minsa capçada de brots tendres i, a l'entrada del número 26, un xiprer podat en topiària força singular. Amagat darrere d'un edifici trobem un espectacular til·ler que presenta tots els atributs indispensables per ser un arbre de catàleg. És alt i ufanós, i té un port d'equisida majestuositat.

© M. Josep Tort

El til·ler o tell (*Tilia platyphyllos*)

Els til·lers són arbres de fulla caduca que es distribueixen a les regions temperades de l'hemisferi nord, a les fondalades de l'estatge montà, en les àrees arrecerades del fred intens i de la insolació excessiva. S'enfila fins als 1.400 m d'altitud sovint acompanyat d'altres caducifolis com el roure, l'avellaner o el freixe. No forma mai boscos, però si bosquets anomenats telledes o til·ledes. Són arbres que poden assolir els 40 m d'alçada amb grans volums de biomassa. Les flors són molt aromàtiques i molt conegudes per les seves propietats curatives en forma d'una infusió (la til·la). Poden viure fins als 900 anys i sovint s'utilitzen com arbre ornamental per ombrejar carrers i places. La fusta és resistent, ferma i flexible i molt fàcil de treballar. Se'n fan joguines, caixes i envasos, i antigament de la fibra se'n feien cordes. Les fulles, en caure i descompondre's, generen un humus —capa superior del sòl creada i mantinguda per la descomposició de la matèria orgànica— de molta qualitat. ■

© M. Josep Tort

© M. Josep Tort

© M. Josep Tort

CONEIXEM ELS OCELLS

Enganyapastors

ENRIC CAPDEVILA

L'enganyapastors (*Caprimulgus europaeus*) és un ocell estival de la família dels caprimúlgids. A Barcelona es troba exclusivament a la zona de Collserola, ja que el seu hàbitat són les zones obertes prop del límit amb el bosc i les zones de conreu. El seu cos allargat pot arribar als 28 cm, té els peus petits i unes ales llargues i punxegudes. El cap és gros i aplatat, amb el bec curt i ample. Té el plomatge marró grisós amb dibuixos negres i amb taques blanques a la boca, i

els mascles també a les plomes i la cua. Aquest plomatge tan críptic, que el confon amb el medi natural, li permet restar immòbil i desapercebut, aclofat al terra en clarianes i descampats; o posat, de forma longitudinal, mimèticament, a les branques dels arbres. Cria en un forat a terra. És un ocell d'hàbits crepusculars i nocturns: s'activa al vespre amb un vol erràtic i silencios de baixa alçada que li permet, amb l'ajuda d'uns pèls al voltant del bec, capturar insectes al vol, especialment

papallones, mosquits i coleòpters. El seu nom, tant científic com vulgar, prové de la llegenda que diu que aquests ocells entraven als estables i xuclaven la llet de les femelles de les cabres; per això es diu *Caprimulgus* en llatí (capra-cabra i mulgere-munyir), *chotacabras* en castellà i *enganyapastors* en català. És un ocell solitari, tot i que migra formant grups, de nit. ■

Dita: *Per la Mare de Déu, els enganyapastors de deu en deu i, si no n'hi ha, mal any de cabres serà.*

SEPTIEMBRE SE LUCE CON

ROPA ÍNTIMA, LENCERÍA
Y BAÑADORES

Todo el mes de septiembre resplandece con nuestros descuentos especiales de verano. La mejor atención personalizada te espera. ¡Visítanos! Descubre nuevas colecciones y escoge tu estilo favorito.

Visítanos en la calle Calvet 11,
08021 Barcelona

LISE CHARMEL | *antigel* | PRIMADONNA swim | ANDRES SARDA
Reidal | *Tessy* | KUNY BARCELONA | Φ INTRØ
Designed in Barcelona

[f](#) [@](#) @RasCorseteria | www.rascorseteria.com

LA FORÇA D'UN PAÍS
ÉS LA SEVA GENT

 ÒMNIUM

Entrevista

ADRIÀ ALONSO: "A Vallvidrera sento una alegria molt gran"

Fa 23 anys l'Adrià Alonso va néixer a Sants. Amb entusiasme, però, ens diu que des l'any 1999 viu a Vallvidrera, on es va traslladar amb els pares i on després va assistir a l'Escola Nabí, al Costa i Llobera i al Tiger. Ara va a l'Escola Vida Montserrat del districte de Gràcia. Quan parla de Vallvidrera s'emociona, i nosaltres ens meravellem de quant estima el lloc on viu.

© Elena Bulet

CARME ROCAMORA

Què és el que més t'agrada fer durant el temps lliure?

Mirar sèries a la tauleta tàctil, tocar la guitarra i fer poemes. M'agrada moltíssim escriure.

I llegir?

Moltíssim, sobretot còmics.

Com vas aprendre a tocar la guitarra?

Fa molts anys que vaig a classes de música i a Can Ponsic toco el baix. També el meu amic Jan és el meu professor particular de guitarra.

T'agradaria ser músic?

M'encanta fer lletres i poemes i posar-hi música però només això. Jo no vull viure el món com a músic perquè m'encanta fer les coses aquí, al barri, no mundialment.

Estudies?

Aquest estiu he treballat a un despatx d'arquitectes a Vallvidrera. També soc delegat de camp de l'equip de futbol de Valldoreix. I mentrestant a Gràcia vaig a una escola especial en què fem projectes i aprenem temes d'atenció al client. Quan acabi vull treballar i anar a l'escola d'adults.

Delegat de camp. T'agrada molt el futbol?

Sí, a la Penya miro molt el futbol. Soc del Barça, però volem un president nou: no m'agrada l'actual per tot

el que està passant amb el Messi, perquè el Messi és respecte. Necessitem un nou president el 2021, el Joan Laporta i el Victor Font.

I no hi jugues?

Abans jugava a futbol sala a l'Escola Nabí. Ara ja no. En realitat no puc. El professor em va dir que amb 18 anys no podia fer esport. Però si que faig piscina, a Mundet.

Creus que hi ha prou activitats per fer a Vallvidrera per als joves?

Ara, amb el coronavirus, no. Abans sí. M'agradava molt la Festa Major amb la discoteca que posaven, els sopars... També m'agraden les activitats de la Casa Buenos Aires. Fan molt bé per al barri.

© Elena Bulet

L'any passat vas fer el pregó de Vallvidrera.

Com va ser?

Jo soc molt tossut i estava convençut que volia fer el pregó a Vallvidrera, vaig parlar amb el Joan Pujol i li ho vaig dir tres o quatre vegades. Al final, un dia, em va suggerir si el volia fer.

Què vas sentir en veure tota aquella gent al davant?

Uau. Il·lusió.

I com vas preparar el text?

Vaig pensar què sento jo a Vallvidrera. Em sento estimat, cuidat, bé. És el meu poble, que estimo, són els Pastorets que m'agraden... Aquí sento una alegria molt gran. Tinc molta sort de viure a Vallvidrera.

Com diries que és la gent de Vallvidrera?

Bones persones, amb bon cor. Sempre saludo molta gent al carrer quan surto amb la mare a passejar.

Et portes molt bé amb la teva mare?

Els pares estan separats. Ell va marxar a viure a Llinars del Vallès. Joestic molt amb la mare: em dona molt de suport, l'estimo moltíssim. M'acompanya per a tot a Vallvidrera: anem a un bar de la plaça, a Barcelona, al metge, etc. A Vallvidrera, amb la mare, m'hi sento alegre. ■

Bonadolça

Hem tornat més dolços que mai

Llaminadures, festes d'aniversari, xocolates i confiteria

BONADOLÇA
 carrer de Sant Màrius, 42, 08022 BARCELONA
 bonadolca@gmail.com / 689 71 98 64

Segueix-nos a [f](https://www.facebook.com/bonadolca) [i](https://www.instagram.com/bonadolca)

VOLS APRENDRE A FER RÀDIO?

Cursos d'iniciació a la ràdio per a **ADULTS i JOVES**

Aprèn a fer el teu propi programa de ràdio o el teu **podcast**

PLACES LIMITADES!!!

- ✓ Classes a partir del 6 d'octubre
- ✓ Inscripcions obertes
- ✓ Ens trobem a 3' de Fontana (L3)

+info a www.radiodetaller.com
 hola@radiodetaller.com
 677.141.680

RÀDIO de TALLER

Opinió

Ara més que mai, cal un impuls jove!

NIL FONT

Ara ja fa un any que es va constituir el nou Consell Plenari al Districte. Ara ja fa un any hi vaig entrar per primer cop per assegurar-me a l'altra bancada, la institucional, en representació del Jovent Republicà de Sarrià-Sant Gervasi.

Ha estat un any complex, d'experiències i aprenentatges, de lluites compartides al districte i de feina al servei de les veïnes i veïns. També ha estat un any amb dificultats: hem tingut una pandèmia que encara és entre nosaltres. I just ara, els joves tornem a ser al centre del debat, no per ser escoltats, sinó, un cop més, per ser estigmatitzats.

Els joves patim sovint comentaris i actituds paternalistes, criminalitzacions i clixés per part d'una societat que ens "protegeix" i ens "ensenya", en lloc de tenir-nos en compte i plantejar-nos reptes. Sense renunciar a res ni a ningú, ens volem autosuficients i crítics per contribuir a canviar un món mig destruït, d'una manera o altra, precisament per aquelles generacions adultes que, teòricament, saben més de tot.

Just a l'inici del mandat, des del Grup Municipal d'Esquerra Republicana proposàvem crear un Consell Sectorial de Joventut, un consell que comptés amb les entitats juvenils del districte. Es tractava de donar la veu als joves per recollir la seva visió en multitud d'àmbits: habitatge, mobilitat, salut, sostenibilitat, seguretat i un llarg etcètera. El consell va ser desestimat.

Com era fàcil de pronosticar, aquest any hem tornat a veure el paternalisme institucional i l'estigmatització de les persones joves en multitud de situacions.

En comissions de Seguretat, Consells Sectorials, en mesures de Govern, propostes del ple, etc. Hem tornat a veure com el Govern de la ciutat i les institucions han oblidat que tenim veu.

Mentre tot això passava dins unes institucions que sovint sentim llunyanes, molts joves érem al carrer lluitant contra el feixisme al districte o defensant la Casa Buenos Aires, patrimoni de la ciutat. Vam ser al 8 de Març i som en la lluita contra el canvi climàtic i contra tota mena de desigualtats. I tot això mentre paguem encara l'anterior crisi, amb atur, contractes laborals molt precaris i pràctiques sense remunerar.

Ara tornem a entrar en una crisi que, un cop més, tornarem a pagar els joves. I fa la impressió que només preocupa la presumpta irresponsabilitat de la gent jove. Així, en genèric, pel broc gros. Sabeu què? Que no és així. Ja n'hi ha prou d'estigmatitzar-nos. Si una empresa d'oci nocturn obre de forma irresponsable no és culpa nostra. Les concentracions a les terrasses, la mobilitat

descontrolada, la fugida a les segones residències, etc., no són culpa nostra. Ningú ens escolta ni ens interpel·la, ningú ens fa cas, però de cop, sembla que tota la culpa és nostra.

Ara cal escoltar les persones joves, cal treballar amb elles i no per a elles. Cal evitar que tornem a pagar aquesta crisi. I és per tot això que ara més que mai cal que l'impuls que les persones joves tenim al carrer es traslladi a les institucions! Per això som aquí! ■

BCN
SURF & SKATE
SHOP

 @outlet_bcn_surf

LES MILLORS MARQUES A MEITAT DE PREU

TÈXTIL, CALÇAT, COMPLEMENTS,
ROBA DE BANY

50% DE DESCOMPTA EN TOTS ELS ARTICLES

TORNADA A L'ESCOLA

SAMARRETES MÀNIGA LLARGA DES DE 10.50€ MOTXILLES DES DE 15.00€

Carrer Balmes 310 tlf 932 41 23 83 de dilluns a dissabte de 10:30 a 14:00 i 17:00 a 20:30

Frase feta

Descobrir la sopa d'all!

Quin és el significat d'aquesta frase feta?

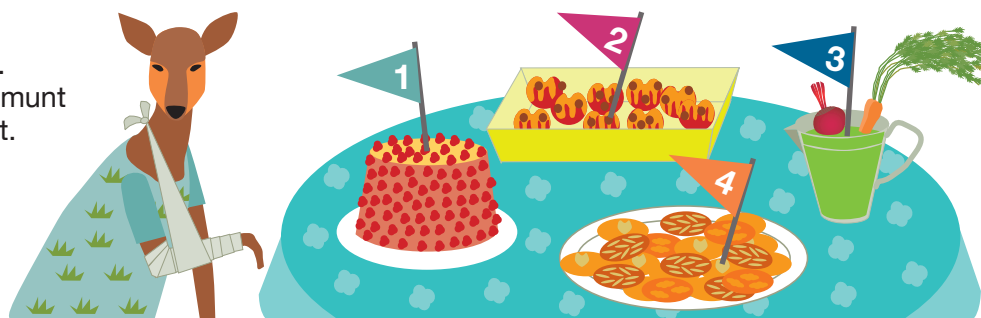
- Ser un bon cuiner.
- Pensar-se haver descobert o inventat una cosa que ja és coneguda de tothom.

L'esquirol Ramon porta la motxilla plena de pinyons, nous i avellanes, i pensa que ell també vol fer un bon menjar per a la daina Rita. Tot d'una passa per allà l'os Rossend, el carter, que li diu:
—Quina bona recol·lecció de fruits secs que has fet! Podràs omplir bé el rebost!
—No, vull fer unes galetes de fruits secs per a la daina Rita que s'ha fet mal en una pota i ha de fer una setmana de repòs —contesta en Ramon.
—Pobreta Rita! —exclama en Rossend— Saluda-la de part meva.

Quan arriben, la Rita està dormint profundament. Sense fer soroll li deixen damunt la taula tot el que han portat.

Mireu quina sorpresa més agradable ha tingut la Rita quan s'ha despertat. I encara n'hi haurà més de sorpreses!

Posa el nom del cuiner o cuinera

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

UNA SORPRESA BEN AGRADABLE

Aquest matí la llebre Berta ha anat a casa la daina Rita a tornar-li uns llibres que fa temps li havia deixat. I quin panorama s'ha trobat! La Rita s'ha fet mal en una pota i la doctora Curabé li ha dit que ha de fer repòs durant una setmana!

La llebre Berta va al bosc a recollir gerds per fer un pastís per a la Rita. Tot d'una es troba la rateta Rosaura que li pregunta:

- Que vols fer mermelada amb aquests gerds?
—No, els cullo per fer un pastís per a la Rita que s'ha fet mal en una pota i ha de fer una setmana de repòs —contesta la Berta.
—Pobreta Rita! —exclama la Rosaura— Saluda-la de part meva.

La rateta Rosaura cull unes quantes pomes del seu hort i es recorda de la daina Rita. Tot d'una es troba l'esquirol Ramon que li pregunta:

- Que vols fer compota amb aquestes pomes?
—No, les cullo per fer unes postres per a la daina Rita que s'ha fet mal en una pota i ha de fer una setmana de repòs —contesta la Rosaura.
—Pobreta Rita! —exclama en Ramon— Saluda-la de part meva.

I a la tarda... Mireu quina corrua de bons amics van cap a casa la daina Rita! L'os Rossend també ha volgut portar-li alguna cosa. Li ha fet un suc d'herbes fresques i nabius, acompanyat de pastanagues i remolatxa! I després encara vindran més amics, perquè el Rossend mentre repartia el correu ha explicat el cas de la Rita a molts veïns de Bosquerol.

CUINA DE CONVENT

La sajolida i els confitats

FRA VALENTÍ SERRA

La sajolida o sajulida (llat., *Satureia montana*) és una planta remeiera de notables propietats antibiòtiques i, alhora, és també un bon conservant natural que s'emptra, des de molt antic, per a confitar i adobar les olives. Àdhuc, s'usa per a perfumar el gust de la sopa i el guisat d'algunes carns, ja que la sajolida gaudeix de notables propietats expectorants, digestives i tòniques.

Poc temps abans de l'exclaustració de 1835, els frares oferiren una descripció d'aquesta olorosa herba: "la sajurida [sic] és una planta que creix fins a l'alsada de un peu, és molt poblada de rames y fullas estretas, un poch peludas y de un vert obscur. És molt olorosa y's cultiva per a assaonar las viandas y preservar de la corrupció y adobar las olivas" (APCC, *Formulari*, s. d.). Els frares caputxins d'abans de la supressió de la vida religiosa del segle XIX solien conrear una varietat hortícola de la sajolida (llat., *Satureia hortensis*) que, en algunes col·lacions nocturnes, la menjaven amantada al refector; mentre que a la infermeria aquesta *Satureia hortensis* era donada als malalts que patien dels bronquis atesa les seva propietat expectorant.

La sajulida sol florir a partir del mes de juliol en els llocs més àrids de les nostres comarques. El gran divulgador de la terapeùtica popular, el caputxí Hilari d'Arenys de Mar († 1976), a propòsit de les utilitats de la sajolida recollí aquesta recepta: "De la sajulida s'empren els caps de brot que són excitants, fortificants y vermífugs; en compreses s'usa contra els tumors, y l'oli cura el mal de queixal (T. A., *Receptari*, s. f.). En la tradició agropecuària de casa nostra hi havia el costum de fer bullidures de sajolida per guarir el mal de ventre del bestiar i d'aplicar-lo com antídoto per a les picades: "La sajorida [sic] expulsa los cuchos y fa venir la gana. És l'herba principal per a confitar las olivas. Ab lo such de las olivas confitadas, de gran virtud purgant, se

© Jacob Sturm

dóna per curar lo mal de ventre dels animals. L'aigua de sajorida presa ab infusió és molt bona per a las picadas de serps y animals verinosos" (BHC, *Terapeùtica Antiga*, s. f.); àdhuc se solia arruixar amb la morratxa, a guisa d'insecticida natural, amb aigua feta amb bullidures de saüc i sajolida "puix que les mosques fugen escampant aigua en què sajulida e sauch sien cuyts" (BHC, *Terapeùtica Antiga*, s. f.).

En el ja llunyà 1555, el catedràtic de la Universitat d'Alcalà —i alhora metge imperial i pontifici—, D. Andrés de Laguna (†1560), en la versió adaptació a la llengua castellana que féu de l'obra *De materia medica* de Pedani Dioscòrides, escriví que: "la ajedrea nace en lugares estériles y ásperos y parécese al timo [tomillo], aunque es menor y más tierna. Produce una verde espiga llena de florecillas y tiene la misma fuerza que el timo si se toma del mesmo modo. Sírvense della para los guisados y para mezclarse con las viandas" (*Acerca de la materia medicinal*, III, 41).

En una col·lecció d'antigues receptes de la tradició remeiera dels caputxins hi llegim, també, que "la ajedrea es muy aromática y se usa para confitar las aceitunas verdes, y su infusión hecha con vino se ha preconizado en el catarro mucoso y en el asma" (*El huerto medicinal*, 60). A l'article vinent us parlaré, si a Déu plau, sobre les nombroses propietats gastronòmiques i medicinals de l'orenga. ■

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA ÉS ARXIVER DELS CAPUTXINS

DIETÈTICA

Les al·lèrgies alimentàries més comunes en infants

ANNA VILARRASA

Què són les al·lèrgies alimentàries? Es tracta d'una reacció adversa immunològica de l'organisme quan entra en contacte amb un aliment determinat. Generalment, el culpable és una proteïna. És important comptar amb un bon diagnòstic, ja que en algunes ocasions poden tenir conseqüències greus per a la salut dels nens.

En els últims anys la seva incidència ha augmentat en el país occidental. A Europa afecten entre un 4 i un 6% de la població infantil.

Dins el tractament, és completament necessari eliminar de la dieta els causants de les reaccions al·lèrgiques. A vegades això pot resultar complicat, ja que s'ha de tenir en compte les reaccions creuades, la contaminació o possibles ingredients ocults.

Quins són els aliments més implicats?

Cada infant és susceptible de tenir al·lèrgia a qualsevol tipus d'aliment, però de forma general aquests són els més problemàtics:

- Llet: una de les més freqüents. Els símptomes solen aparèixer amb la introducció de la lactància artificial o de la llet de vaca a partir de l'any.
- Ou: els components més reactius es troben a la clara de l'ou. Sol afectar a nens menors de dos anys i es presenta des de la primera ingesta.
- Peix i marisc: és la tercera causa més comú en nens. Apareix generalment entre el primer i el segon any de vida i pot estar provocada per un sol tipus de peix, per una família o per tot el peix en general.
- Fruita seca i sèsam: sol ser habitual en nens d'entre tres i quatre anys. Les més implicades són nous, ametlles i avellanes.

- Fruites: a Europa, les que generen problemes amb més freqüència són les de la família de les *Rosaceae*, és a dir, préssecs, pomes, peres, cireres, albercocs, prunes i maduixes.
- Llegum: en aquest cas, a Espanya, els llegums més implicats són les lletives i els cigrons. Cal tenir en compte que els cacauets també formen part d'aquest grup d'aliments i que als Estats Units ja són els primers causants d'al·lèrgies.

Amb els anys, els infants afectats poden adquirir tolerància als aliments reactius. Això sol ser més habitual en el cas de l'ou i la llet. En canvi, l'al·lèrgia a la fruita seca, peix i marisc sol ser persistent.

Com equilibrar la dieta?

Eliminar aquests aliments de la ingesta dels més petits no comporta, en principi, comprometre'n la qualitat nutricional. Els nutrients es poden trobar en altres fonts. Presentem una llista d'opcions per a cada cas concret:

- Llet: llegum, cereals integrals, fruita seca i làctics de soja.
- Ou: peix, carn, fruita seca, llegum i cereal integral.
- Peix i marisc: carn, ous, fruita seca, oli d'oliva i llavors de lli i xia.
- Fruita seca: oli d'oliva, avocat, llavors i cereals integrals.
- Fruita: verdura, cereals integrals i tota la fruita no implicada.
- Llegum: soja (si no és un dels llegums afectats) i derivats, ous, fruita seca i quinoa.

És necessari garantir que en la dieta segueixen presents els principals macronutrients (carbohidrats, proteïnes i greixos) i que no es vegi compromès el desenvolupament i creixement normal de l'infant. ■

ANNA VILARRASA NUBIOLA ÉS DIETISTA www.annavilarrasa.com

■ lluís bragulat ■
can lluís des de 1971

xarcuteria – formatges
embotits d'elaboració pròpia

C/ Pàdua, 105 | canlluismovistar.es | tel. 93 212 54 48

Segueix-nos a: [Facebook](https://www.facebook.com/canlluibragulat) [Twitter](https://www.facebook.com/canlluibragulat) www.facebook.com/canlluibragulat

Eduquem les emocions

EULÀLIA VIVES. FUNDACIÓ USHZEIMER

Les persones amb malaltia d'Alzheimer o altres demències acostumen a rebre l'atenció i la cura que els dispensa la seva pròpia família. Per tant, el benestar dels familiars i la qualitat de la seva cura dependrà, en part, de la seva capacitat per afrontar els problemes derivats de la relació amb la persona malalta.

Tenint en compte la implicació emocional que suposa tenir cura d'una persona malalta, és necessari abordar el constructe d'*intel·ligència emocional*, capacitat que ens permet influir de manera adaptativa i intel·ligent sobre les nostres emocions i les interpretacions dels estats emocionals dels altres i que, alhora, facilita la nostra socialització i adaptació al medi.

La intel·ligència emocional no només resulta beneficiosa en l'àmbit educatiu, laboral i/o de salut, sinó que millora la qualitat de vida del familiar o cuidador no professional. Per què? Perquè permet gestionar els propis sentiments i emocions i la frustració derivada del deteriorament de la capacitat comunicativa de la persona malalta i l'ús inadequat d'estratègies de comunicació i dels problemes de conducta que poden patir les persones amb malaltia d'Alzheimer. La intel·ligència emocional, entesa com la capacitat per a identificar i comprendre les emocions, assimilar-les i integrar-les en el pensament, regular-les i en últim terme expressar-les amb precisió, ha cobrat molta importància en l'última dècada.

Nombroses investigacions científiques demostren que l'ús efectiu d'habilitats relacionades amb la intel·ligència emocional reduïx l'estrès, la vulnerabilitat davant de situacions d'es-

très agut i malalties cròniques, el desenvolupament de simptomatologia ansiosa i depressiva, els pensaments disfuncionals relacionats amb la cura i la sobrecàrrega del cuidador. I com desenvolupem i treballem aquestes habilitats relacionades amb la intel·ligència emocional? L'educació emocional, que s'ha convertit en una alternativa d'intervenció innovadora i efectiva, ens permetrà treballar i potenciar la identificació i comprensió de les pròpies emocions (autoconsciència emocional) i les dels altres (empatia), la capacitat per regular l'expressió emocional (autocontrol emocional), l'automotivació i les relacions interpersonals (habilitats socials). Cal aprendre a reconèixer la influència de l'estat anímic en el nostre comportament, conèixer les nostres capacitats i limitacions, reflexionar i dominar els nostres sentiments i emocions i aprofitar-ne els aspectes positius, percebre els sentiments i emocions dels altres atenent-ne el llenguatge no verbal per establir lligams forts, orientar les emocions envers objectius i metes amb actitud proactiva i comunicar-se assertivament.

D'aquesta manera, no només millorarà el tracte i convivència amb la persona que pateix demència, sinó que assegurarem una major qualitat de vida.

FUNDACIÓ USZHEIMER

Centre de Dia i Unitat de Memòria

Passatge Forasté, 11 • 934 18 65 65 • www.fundaciouzheimer.org

20a pinzellada Més del mateix

Esperàvem un estiu difícil, tot i que ens deien: "La calor matarà el virus, i possiblement a l'octubre pot haver un brot, però no abans. Tots sabem que la calor no ha matat cap virus i el perill continua com el primer dia.

I cada persona s'ho pren com pot o com vol.

A mi em preguntaven com m'havia influenciat el confinament. I crec que no soc cap excepció. A les persones grans ens ha passat una piconadora per sobre. Estem cansades, no dormim bé, no tenim ganes de fer res... Encara no he pogut fer petons als meus nets ni als meus besnets.

Tanmateix, m'he "autoregalat" una escapada. He estat quatre dies sola a la vall de Núria. I, com a mínim, puc assegurar que dormo millor.

MONTSERRAT CORNET

Totes les nostres activitats estan liderades per professionals amb els màxims estàndards de qualitat i seguretat.

Els 60 són els nous 40!

¡Vermut! La plataforma d'activitats i oci dissenyada per a persones amb experiència de vida ha arribat a Barcelona.

La vida és el que passa mentre pensem en fer coses i no les fem. Apunta't a la teva primera activitat avui!

Ara és el moment per a dedicar-te temps.

Et convidem **GRATUÏTAMENT** a viure la teva primera activitat a

vermutapp.com. Codi promo: **VERMUT11**

www.vermutapp.com

Tast de Cafè - Gràcia

Escanea el código con tu cámara para ir a la web.

Taller de pintura - Gràcia

El Jardí
PREMSA LOCAL · SCSL

Col·labora amb nosaltres

Subscriu-t'hi!
~~5X~~ 40€ l'any
diarieljardi.cat/subscription2020

Bombons Blasi
XOCOLATERS 1877 ARTESANS

Fabricació ARTESANA i FAMILIAR

BOMBONS BLASI
C/ Alfons XII, 26, 08006 Barcelona - Tel. 93 415 52 79
www.bombonsblasi.cat

XARXES
SOCIALS

MANTENIMENT

RESTAURACIÓ
I ALIMENTACIÓ

SALUT

IDIOMES
OCI
ESPORT
MODA

¿Cómo puedo mejorar los resultados de mi negocio?

Brilla en las RRSS y venderás más.

WWW.PLUMADEALQUILER.COM
hello@plumadealquiler.com

RACUTERM
CONTROL INTEGRAL DE PLAGUES

932 119 334
www.racuterm.com

restaurant **bisibisau**
c/ Lluçanés, 2
"al costat pl. Bonanova"
932 12 78 51
@bisi_bisau
Horari: de 13 a 16 h
Nits i caps de setmana
celebracions i sopars a mida

FARMÀCIA CABANAS
muntaner 476 - Bcn
www.facebook.com/FarmaciaCabanas
93 201 03 89

american school OF BARCELONA
English Language Center
English Classes for children, teens and adults with experienced native teachers. Cambridge test prep courses
Tel: 93 371 40 16
<http://elc.asbarcelona.com>

COMPLEMENTES,
DECORACIÓ
I REFORMES

IMMOBILIÀRIES

Cuina d'avui, cuina de sempre

LA FONDA DE SANT GERVASI
BAR-RESTAURANT

Obert de dilluns a dissabte, de 9 a 19 h.

Sant Màrius, 22 - 08022 Barcelona
T. 93 211 52 40 - fondasantgervasi.cat

INSTITUT AUDITIU

salesa
El meu centre auditiu de Confiança

Ronda de Mitre, 134
Tel. 935 507 920

www.salesa.es

Club ARS
Billares

- 12 taules de billar americà
- 1 taula de caramboles
- 2 futbolins, Jocs de taula

ARCS c/ Atenes, 27
08006 Barcelona
Tel. 934 184 396

MILIV

bijuteria
complementes - decoració
Galeria Centre
av. Rep. Argentina 238-240 loc. 3
08023 Barcelona
685 121 321
botiga@milivjoies.barcelona

FINCAS PUTXET
Administració de Finques

Plaça de Lesseps, 6-7,
Desp. 1 - 08023 Barcelona
T. 934 154 398 - M. 630 255 559
www.fincasputxet.com

lluís bragulat
can lluís des de 1971

xarcuteria - formatges
embotits d'elaboració pròpia
c/ Pàdua, 105 / canlluismovistar.es
Tel. 93 212 54 48

Segueix-nos a:

www.facebook.com/canlluismovistar

CLÍNICA SAGRADA FAMÍLIA

www.clinicasagradafamilia.com
c/ Torras i Pujalt, 1
08022 Barcelona
Tel: (+34) 93 212 23 00
URGENCIAS 24h

OUTLET

B.C.N.
SURF & SKATE

C/ BALMES 310
TUS MARCAS PREFERIDAS
A MITAD DE PRECIO

Lourdes Balletbò
interiorisme & feng shui

Espais saludables

669.493.333
Lbbo@balletbo.net
www.Lbinteriorista.com

PUBLICITAT:
josepm@diarieljardi.cat
Monterols, el Putxet, el Farró,
Galvany, Turó Park
enic@diarieljardi.cat
la Bonanova, Sarrià,
les Tres Torres, Pedralbes,
Vallvidrera

DES DE 1948

xarcuteria
Tel.93 200 39 48
Balmes 296 | 08006 BCN
ramon@hernandoxarcuter.cat
www.hernandoxarcuter.cat

HERNANDO

Unidad del Dolor
Clínica Sagrada Familia

C/ Torras i Pujalt, 11-29
Consultorios CSF, Planta 2,
Despacho 2
Tel. 935661257

unidaddeldolor@consultorisf.com
www.unidaddolor-csf.com
www.clinicasagradafamilia.com

Ras Corseteria

Calvet 11
932-023-915 lencierasras@gmail.com
[@Rascorseteria](https://www.instagram.com/Rascorseteria) [f rascorseterialenceria](https://www.facebook.com/rascorseterialenceria)
www.rascorseteria.com

Anuncia't al directori per menys d'1€ al dia!

Directori de comerç
del districte Sarrià-Sant Gervasi

www.diarieljardi.cat/directori-empreses

Amor pels animals
des de sempre

CLÍNICA VETERINÀRIA

Medicina, cirurgia, raigs X, ecografia, laboratori d'anàlisi propi,
hospitalització, exòtics, perruqueria canina.